KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO V. ● ŠTEVILKA 5 AVGUST—SEPTEMBER CENA 50 S DIN

Na svečani seji v počastitev občinskega praznika

Predsednik skupščine občine Kamnik Franc Vidervol je po pozdravnih besedah dejal:

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI, DRAGI GOSTJE!

Letošnji občinski praznik praznujemo v jubilejnem letu, ko praznujejo vsi jugoslovanski narodi 25. obletnico oborožene vstaje. Organiziran partizanski napad na okupatorja, katerega je skrbno pripravilo politično in vojaško vodstvo takratnega kamniškega okrožja na območju naše in domžalske občine, je spadalo v vrsto tistih akcij, ki jih je organizirala komunistična partija v letu 1941. Ta upor je povzročil okupatorju poleg materialne škode zlasti moralnopolitični udarec, slovenskemu narodu pa je vlil vero v svoje lastne sile, da lahko prizadene težke udarce tudi močno oboroženi armadi, ki ima na razpolago tehniko in vsa druga vojna materialna sredstva in da v pravičnem boju tudi zmaga. Okupator se je zavedal, da pomeni to začetek splošne vstaje in da je to organiziran odpor našega ljudstva. Zato je tako močno reagiral in začel takoj izvajati hude represalije.

Ne bom našteval vseh človeških žrtev, materialne škode, preganjanj in drugih težav, ki jih je moralo prestati naše ljudstvo od leta 1941 do 1945. Prvi korak v revoluciji je bil storjen. Okupator je bil premagan in izgnan, naša domovina pa se je znašla po končanj vojni v zelo težkih okoliščinah, saj je bilo potrebno zgraditi požgane domove in obnoviti porušene gospodarske objekte, komunikacije, komunalne in druge objekte. Na območju naše občine je bilo v vojni mnogo porušenega. V vojni se ne gradi, ampak samo ruši, zato si jugoslovanski narodi toliko prizadevajo, da bi ohranili mir.

V času obnove so se naši narodi izkazali prav tako hrabri in borbeni kot takrat, ko je bilo treba reševati svoj lastni obstoj. Puško so zamenjali z drugim orodjem in dostikrat tudi z golimi rokami gradili vse tisto, kar je bilo porušeno. V graditvi našega gospodarstva smo morali prebroditi vrsto težav, za katere čestokrat nismo krivi sami, ampak različni drugi činitelji, notranji in zunanji.

Vsi uspehi naše povojne socialistične graditve so nam zelo blizu, saj jih vidimo z lastnimi očmi in že vsak dan uživamo plodove teh prizadevanj.

Če se ozremo nazaj in primerjamo s približnimi številkami napredek naše občine in zlasti mesta, potem bomo ugotovili, da je mesto več kot podvojilo število prebivalstva ob dejstvu, da je naše gospodarstvo po obsegu 3-krat večje, kot je bilo takoj po vojni. Zgrajenih je bilo nešteto stanovanj v blokovni izgradnji in na stotine individualnih hišic, več šolskih in drugih zgradb, zgrajenih je bilo več kilometrov vodovodov, več kilometrov cest in še drugih komunalnih objektov. Že samo dejstvo, da pri nas skoraj ni brezposelnih, pomeni, da je naša komuna napravila v 20 letih izredno velik napredek.

Naš družbeni sistem ustvarja take pogoje, da se občani povezujejo z najrazličnejšimi interesi, ki izhajajo iz njihovih potreb in prizadevanj, da bi si ustvarili srečnejšo in lepšo bodočnost, kot jo je imela prejšnja generacija. V smislu nove ustave in s konkretizacijo našega statuta občine je skupščina občine tista, ki povezuje interese občanov in delovnih organizacij. Samoupravni organi delovnih organizacij in družbenih služb pa so dolžni skupaj z občinsko skupščino, da te interese usklajujejo in jim preskrbe ustrezno materialno osnovo za njihov skladnejši razvoj, da bodo ustvarjeni kar najbolj ugodni pogoji za nadaljnji družbeni in gospodarski napredek.

Pri teh naporih se seveda srečujemo z raznimi težavami ne samo v občinskih skupščinah, marveč tudi v širših političnih skupnostih. IV. plenum CK ZKJ je obsodil vse tiste, ki mislijo, da naša družba ne more uspešno izpolnjevati svojih nalog na temelju samoupravnih odnosov. Vračanje v dobo administrativnega reševanja bi pomenilo nazadnjaštvo in pripravo plodnih tal za birokracijo. Postaviti delavca v procesu proizvodnje do birokratskega vodstva v čas, ko so bili delodajalci in delojemalci, bi končno pomenilo zavreti proces napredka ne v materialnem oziru, pač pa tudi negirati humanizem, ki je bistveni element našega družbenopolitičnega sistema.

Samoupravni odnosi postavljajo delavce kot samoupravljalce v enakopraven položaj v vseh delovnih in drugih procesih družbenega dela.

Jugoslovanski narodi so prevzeli zgodovinsko nalogo, da so pričeli brez pravih izkušenj uveljavljati proces samoupravljanja. IV. plenum je pokazal, kaj se lahko zgodi, če niso prisotni samoupravni mehanizmi in jim niso podvržena določena področja naše politike. Zato ne more biti napredka tudi v občini, če se vsi samoupravni mehanizmi ne združijo in ne postavijo pred sebe kratkoročnih ali dolgoročnih programov in se ne zavzemajo za njihovo izvršitev. **Ne more biti tudi napredka v tovarni, če ni na višini delavsko samoupravljanje. Če bo čim manj reševanj v ozkih krogih in več javnih razprav ter več politične in gospodarske vzgoje samoupravnih organov, bo tudi več napredka.** Bolj ko se bodo stvari obravnavale javno, manj bo napak. Bolj ko se bo razširil krog tistih, ki odločajo, smotrneje bomo gospodarili. Bolj ko bo tehtno sodelovanje med umskim in fizičnim delom, večji bodo uspehi v procesu proizvodnje, večja bo produktivnost in hitreje bo rasla proizvodnja. Bolj ko bomo racionalno gospodarili, hitreje bo rastel naš standard.

Če bomo tako delali, bomo izpolnjevali zahteve in dosegali namene gospodarske in družbene reforme ter tako prispevali k realizaciji sklepov VIII. kongresa ZKJ in IV. plenuma. Vse to pa bo v še večji meri prispevalo k razvoju naše občine in blagostanju naših delovnih ljudi. Od tu izvirajoče nezadovoljstvo nas bo še bolj strnilo v boju za socializem in za srečnejšo prihodnost nas in naših potomcev.

Živel 27. julij — borbeni praznik občine Kamnik! Naj živi bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov!

Naj živi še mnogo let na srečo naših narodov predsednik republike JOSIP BROZ-TITO!

Po govoru so bila na osnovi odloka, s katerim je bil ustanovljen sklad Toma Brejca, ki ga je sprejela občinska skupščina, podeljena priznanja za pomembna prizadevanja in dosežke posameznikov ali delovnih skupin na področju kulture in prosvete, znanosti in umetnosti. Utemeljitev je prebral tov. prof. Zvone Verstovšek.

Po seji se je ob 18. uri pričela svečanost o podelitvi domicila VI. slovenski narodnoosvobodilni udarni brigadi Slavka Šlandra. Slovesnost je pričel predsednik skupščine občine z uvodno besedo:

Tovarišice in tovariši, dragi gostje!

Začenjam slovesnost v okviru praznovanja 27. julija — borbenega praznika občine Kamnik. Ta slovesnost je dvojna. Prvič si štejem v posebno čast, da bom v imenu skupščine občine Kamnik izvršil njen sklep o podelitvi domicila VI. slovenski narodnoosvobodilni udarni brigadi Slavka Šlandra in drugič, ker izročamo namenu del tega mogočnega doma, v katerem bodo poleg zdravstvenega doma tudi glasbena šola, telesnovzgojne organizacije ter prostori zavoda za zaposlovanje delavcev. Celotnemu domu je skupščina občine Kamnik določila ime: Dom VI. SNOUB Slavka Šlandra.

Tovarišice in tovariši!

Z namenom, da ohranimo in krepimo borbene tradicije občine Kamnik v narodnoosvobodilnem boju in ljudski revoluciji, je sprejela skupščina občine Kamnik na 48. seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti 26. maja 1966 sklep o podelitvi domicila VI. SNOUB Slavka Šlandra v občini Kamnik, saj je bila ta slavna partizanska brigada ustanovljena 6. avgusta 1943 prav na območju naše občine.

Prosim predstavnike brigade, da mi omogočijo izročiti spominsko listino in pripeti spominski trak na bojno zastavo.

Nato je govoril narodni heroj Mirko Jerman, ki je orisal slavno bojno pot Šlandrove brigade v času NOV ter njen prispevek za osvoboditev.

Po tej slovesnosti je predsednik sklada za razvoj družbenih služb tov. Stane Marcijan po obširnem poročilu, koliko je bilo potrebno truda in materialnih sredstev za dograditev tega doma, ki bo nosil ime Slavka Šlandra in ki bo služil zdravstveni službi, telesni vzgoji in glasbeni kulturi, izročil dom svojemu namenu.

Predsednik sveta za zdravstvo in socialno varstvo tov. dr. France Pucelj pa je prebral utemeljitev, na podlagi katere je bil zdravstveni dom imenovan Dom dr. JULIJ POLEC.

Letošnji nagrajenci sklada Toma Brejca občine Kamnik

Na slavnostni skupni seji občinske skupščine Kamnik in družbenopolitičnih organizacij za letošnji občinski praznik so bile letos prvič podeljene nagrade iz sklada Toma Brejca.

Sklad je ustanovila skupščina, da bi vsako leto dala javno priznanje pomembnim prizadevanjem in dosežkom posameznikov ali delovnih skupin na področju kulture in prosvete, znanosti in umetnosti, ki imajo splošen pomen za razvoj teh in drugih družbenih dejavnosti v občini ali tudi izven nje.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Letošnji nagrajenci sklada Toma Brejca občine Kamnik

(Nadaljevanje s 1. strani)

S sredstvi sklada razpolaga ustrezno z določili svojega statuta upravni odbor, ki so ga letos sestavljali:

prof. Zvone Verstovšek kot predsednik in člani Danilo Cerkvenik, ing. Albert Čebulj, Gregor Irt, mag. ekon. Štefan Ivanko, dr. Janez Matjašič in Rajko Svetek.

Upravni odbor je za leto 1966 podelil nagrade: prvemu slovenskemu društvu Liri, prof. Ivanu Ziku in Viktorju Mihelčiču. Svojo odločitev je upravni odbor utemeljil takole:

Pevsko društvo Lira je prvo slovensko pevsko društvo. Ustanovljeno je bilo leta 1882. Odlika društva je, da je ves čas svojega obstoja — z izjemo obeh vojn — vedno živahno in uspešno delovalo. Že pred vojno je društvo dosegalo zavidljive uspehe, saj je bila LIRA prvak Hubadove pevske župe. Po vojni, ko je ponekod zborovsko petje skoraj popolnoma zamrlo, je LIRA ponovno zaživela in z mnogimi uspelimi koncerti doma in na tujem znova dokazala svojo visoko pevsko kvaliteto. Zlasti se je delovanje zbora razmahnilo in razživelo v zadnjih letih. Zbor je pripravil vsako leto nove moderne koncertne programe in vsako leto nastopa v Kamniku in v dvoranah kamniške in domžalske občine. S temi programi je dosegel tako kvaliteto, da je ugledno nastopal tudi v inozemstvu. Priredil je tri turneje na Koroško in dve turneji na Tržaško in v Italijo. Turneje po Koroškem in Tržaškem so bile vsklajene s kulturno prosvetnim delom med zamejskimi Slovenci. Izredno dobro uspeli koncerti leta 1964 v Kamniku in Domu glasbe v Celovcu so bili osnova, na kateri je Zvezna komisija kulturno umetniškega sveta Jugoslavije izbrala LIRO, da nastopi na velikem mednarodnem tekmovanju pevskih zborov v Arezzu v Italiji. Bilo je prvič, da je zastopal na takšnem tekmovanju Jugoslavijo zbor iz manjšega kraja. Do takrat so Jugoslavijo zastopali samo zbori iz velikih naših kulturnih središč. V izredno hudi konkurenci je LIRA osvojila v Arezzu avgusta 1965. leta drugo mesto s pripadajočo nagrado. Ta uspeh je bil toliko pomembnejši, ker so se zbori iz Zagreba, Novega Sada in Pulja vrnili s tega tekmovanja žal prazniih rok. Celotno delovanje društva je močno usmerjeno tudi v prosvetljevanje njegovih članov. Turneje, ki jih je pripravilo društvo, so poleg koncertnih nalog zajele vedno tudi obsežen program za širjenje obzorja članov. S takšnim svojim delom se je LIRA dvignila na raven visokokvalitetnih amaterskih pevskih zborov in prispeva danes k ugledu slovenske glasbene kulture in posebej kulturnemu življenju naše občine.

Upravni odbor sklada podeljuje torej prvemu slovenskemu pevskemu društvu LIRI nagrado v znak priznanja za njegovo dolgoletno uspešno in kvalitetno delo ter za uspeh na mednarodnem pevskem tekmovanju v Arezzu.

Profesor Ivan Zika je sicer predavatelj romanskih jezikov na kamniški gimnaziji, vendar ga upravni odbor nagrajuje predvsem zaradi njegovega bogatega, pestrega in razsežnega, čeprav tihega in ne pozornosti vzbujajočega dela izven šole. Imenovani se je v 40 letih takšnih prizadevanj uveljavil ne le kot vzoren poznavalec kamniške polpreteklosti z vsemi njenimi posebnostmi ter njen zvesti zapisovalec in kronist, temveč kot literarni in splošni kulturni zgodovinar in publicist. Njegovo publicistično delo zajema vse od kratkih priložnostnih časopisnih zapisov in notic do tehtnih in znanstvenega upoštevanja vrednih člankov in razprav. Z njim je dal in ohranil ne le Kamniku ampak vsej kulturni javnosti mnogo dokumentiranih pričevanj in otel pozabi ali rešil nepreverjenega vrednotenja mnoge kamniške kulturnozgodovinske in splošne družbene vrednote. S svojimi prispevki je v 40 letih sodeloval v skoraj vseh slovenskih časopisih in mnogih publikacijah z edino željo prispevati kar največ k popularnosti Kamnika, njegove zgodovine in sedanjosti. K posebne omembe vrednim njegovim zapisom spadajo zapiski o kroniki Frančiška Miha Paglavca, o delu in življenju kamniškega rojaka Andreja Smolnikarja, utopičnega socialista v Ameriki v 19. stoletju, razprava o delu in življenju Kamničana Franca Pirca, očeta slovenske sadjereje in največjega slovenskega pionirskega kolonizatorja v Združenih državah Amerike, ter prispevki k zgodovini razvoja slovenskega in jugoslovanskega šaha. In ne nazadnje je treba omeniti delo prof. Zika pri zbiranju zgodovinskega gradiva za kroniko našega mesta in njegove okolice, kar z veliko ljubeznijo in odgovornostjo ter zavzetostjo za resnico in pravo vrednost dokumentov opravlja že skoraj štiri desetletja.

Upravni odbor podeljuje torej prof. Ivanu Ziku nagrado v znak priznanja za zbiranje dokumentarnega gradiva o Kamniku in njegovem življenju v preteklosti in sedanjosti ter za njegovo publicistično delo.

Viktor Mihelčič je kamniški in širši slovenski kulturni javnosti znan predvsem kot glasbeni pedagog in ustvarjalec mladinske glasbene vokalne literature. S svojo dejavnostjo na področju glasbe in petja je imenovani pričel že v času NOB, ko je sodeloval v partizanskih vokalnih in instrumentalnih ansamblih in ko je zanje komponiral tudi svojo prvo partizansko glasbo. Nekatere od njih so se obdržale vse do današnjih dni in so kot sestavni del naše klasične partizanske glasbene ustvarjalnosti še vedno na repertoarju pevskih zborov. Takoj po osvoboditvi, letos je poteklo že 20 let od tedaj, je Viktor Mihelčič vodil nekatere kamniške pevske zbore, zlasti pevski zbor Solidarnosti, istočasno pa pionirski in mladinski zbor nekdanje gimnazije, kasneje pa osnovne šole. Kot pevovodja je s svojimi zbori dosegal nadpovprečne uspehe, požel je mnoga priznanja na raznih tekmovanjih pevskih zborov, priredil je Kamniku v teh 20 letih obilo koncertov in le redke so bile prireditve, na katerih ne bi peli njegovi pevci. Njegovo glasbeno pedagoško delo je danes znano daleč izven Kamnika, kot komponista pa ga poznajo mnogi mladinski in drugi pevski zbori. Moč njegove glasbe je v barvitosti in občutnosti, s čimer je zlasti pritegnil mladino, da se za njegove kompozicije hitro navduši in jih rada poje. Gotovo bi njegovo 20-letno delo v mladinskih pevskih zborih ne bilo tako uspešno, če bi ga mladina kot glasbenega vzgojitelja ne vzljubila in sprejela.

Upravni odbor podeljuje torej tovarišu Viktorju Mihelčiču nagrado v znak priznanja za njegove uspehe v več kot dvajsetletnem delu na področju glasbene ustvarjalnosti in glasbene vzgoje.

Življenjepis dr. Julija Polca

Dr. Julij Polec je bil rojen 8. oktobra 1883 v Kamniku, Mesto št. 37, v hiši na sedanjem Titovem trgu št. 8 kot sin Julija Polca, okrajnega sodnika v Kamniku in njegove žene Ane, rojene Podrekar, kamniške rojakinje.

Petrazredno ljudsko šolo je obiskoval v Kamniku, gimnazijski študij pa v Ljubljani na Poljanah, ker je leta 1904 maturiral. Po maturi je študiral medicino na Dunaju. Tam je tudi promoviral 23. decembra 1910 za doktorja vsega zdravilstva.

Od 1. februarja 1911 dalje je služboval kot sekundarni zdravnik na raznih oddelkih deželne bolnišnice v Ljubljani, dokler ni bil 31. januarja 1914 imenovan za sanitetnega asistenta pri deželnem predsedništvu za Kranjsko.

V prvi svetovni vojni je moral obleči avstrijsko vojaško suknjo. Postal je črno-vojniški zdravnik vse od 5. avgusta 1914 do 27. novembra 1918. V začetku je služil v vojaški bolnišnici v Ljubljani. V juliju 1917 je bil komandiran na soško fronto. Udeležil se je 11. in 13. soške ofenzive ter proboja italijanske fronte do reke Piave v Severni Italiji. Po proboju je bil poslan leta 1918 z divizijo na fronto v Francijo. Tam je ostal do novembra 1918 — do razsula nemške in avstrijske armade. Tukaj je za las ušel smrti, ko

mu je pri umiku priletel kos šrapnela skozi lase.

Po vrnitvi v svoj rodni kraj je bil leta 1918 v decembru dodeljen okrajnemu glavarstvu v Kamniku, a 1. februarja 1920 ga je zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro delegiral začasno na Koroško v Železno kaplo, kjer je ostal vse do nesrečno končanega plebiscita v coni B.

Po vrnitvi v Kamnik je nadaljeval službo okrajnega sanitetnega referenta. Leta 1937 je bil imenovan za rednega člana banskega sanitetnega sveta dravske banovine. Razen tega je bil tudi železniški zdravnik za zdravstveni okraj Kamnik (od 1939), honorarni zdravnik v smodnišnici in jetniški zdravnik v Kamniku.

Dr. Julij Polec se je zavedal, kaj pomeni preventiva v medicini. Bil je pobudnik in soustanovitelj protituberkulozne lige v Kamniku (leta 1934) in njen predsednik do nemške okupacije 1941. 1. marca 1963 so odprli protituberkulozni dispanzer, l. 1938 pa je začel v okviru takratnega zdravstvenega doma delovati še otroški in dečji dispanzer.

Ko je zasedel l. 1941 našo zemljo nemški okupator, je referat dr. Polca prevzel nemški zdravnik. Dr. Polec je bil le njegov namestnik brez vsake pomembne funkcije in odločanja. Zato pa je z vse večjo vnemo posvetil svojo dejavnost delu in borbi za osvoboditev izpod nemškega jarma. Vedel je, da je slovenski narod zapisan narodnostnemu in gospodarskemu uničenju. Takoj se je priključil narodnoosvobodilni fronti, kjer je aktivno sodeloval v zdravstveni stroki in s svojim vzgledom in ugledom dvigal politično moralo Kamničanov. V okolici in mestu je zdravil ranjene in bolne partizane. Sodeloval je s tedanjim komisarjem Kamniškega bataljona Jakobom Mohorjem-Molkom ter drugimi borci in aktivisti. Udeleževal se je sestankov na Križnem, Olševku in na Starem gradu. Njegovo ilegalno ime je bilo Omega.

Poleg lastnih vsakovrstnih prispevkov in dajatev je organiziral za partizanske borce odpravo sanitetnega materiala, zdravniškega instrumentarija, zdravil, denarnih prispevkov, hrane, obleke itd.

Njegovo delovanje ni ostalo prikrito gestapu. Le-ta ga je 7. decembra 1943 aretiral skupno z drugimi Kamničani in ga zaprl za nekaj časa v Kamniku, nato pa v Begunjah.

Okupator ga je obsodil na smrt z ustrelitvijo. Gestapovci so ga ustrelili 31. januarja 1944 kot talca z drugimi Kamničani v Šentvidu nad Ljubljano.

Pokopan je na pokopališču talcev v Begunjah.

Gospodarstvo občine v prvem polletju

Turizmu večjo pozornost

Iz gradiva o gibanju gospodarstva v komuni v I. polletju 1966 povzemamo nekatere bistvene ugotovitve.

Na splošno so vse gospodarske organizacije v občini v prvih šestih mesecih letos dosegle ugodne rezultate, čeprav nekatere nekoliko zaostajajo za planskimi predvidevanji. Družbeni bruto proizvod se je v tem obdobju v primerjavi z lanskim enakim obdobjem povečal za 29,3 %, na enega zaposlenega pa za 20,6 %.

Zanimiv je tudi podatek, da udeležba osebnih dohodkov v primeri z istimi dohodki v obravnavanem obdobju kot vsa zadnja leta pada. Medtem ko so bruto osebni dohodki

(Nadaljevanje na 3. str.)

Utemeljena priporočila so vredna toliko kot zakonski predpis

Pripravljenost delovnih organizacij

Financiranje šol II. stopnje je predmet kritike na raznih posvetih, razgovorih itd. Koristniki kritizirajo način zbiranja sredstev, ker je dotok le-teh nestalen, ker je višina sredstev odvisna od pripravljenosti, razumevanja organov samoupravljanja v delovnih organizacijah in manj od ekonomskih možnosti itd.

V delovnih organizacijah, v občinah kot nositeljicah obveznosti do šol II. stopnje je kritika zaradi tega, ker višina sredstev ni predpisana, ker je potrebna večja angažiranost tako strokovnih služb kot tudi posameznih odbornikov, članov delavskih svetov in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij pri združevanju sredstev za šole II. stopnje.

Koristniki kot nositelji obveznosti menijo, da imajo prav. Najlaže je nekaj predpisati in to slepo izvrševati. Vprašujem se le: ali smo prišli že tako daleč, da glede na potrebo šol II. stopnje združujemo sredstva na podlagi priporočil, razumevanja članov samoupravnih organov, odbornikov skupščin itd.? V tem sestavku bomo ugotovili, da je odgovor pritrdilen, čeprav so mnenja deljena.

V začetku je v Kamniku združevanje sredstev glede na priporočilo skupščine občine bilo težavno. Delovne organizacije so počasi podpisovale pogodbe in niso sproti odvajale sredstev skupščini, da jih leta potem predloži skladu za financiranje šol II. stopnje. Zadnji podatki pa vse tiste, ki z zaupanjem gledajo v delovnega človeka, ohrabrujejo, ker se samoupravni organi le odločajo vedno za splošno korist in najboljše rešitve. V Kamniku nam podatki potrjujejo, da se z utemeljenimi priporočili doseže mnogo.

Vsekakor je bilo potrebno precej razprav na delavskih svetih. Posamezni odborniki, člani delavskih svetov in drugi so morali razlagati, zakaj se sredstva trošijo. To je pravica vseh proizvajalcev, še več, to je pravica vseh občanov. Končno so v Kamniku delovne organizacije, razen Kozorog Kamnik in Stanovanjsko podjetje Kamnik, podpisale pogodbe za priporočeno višino sredstev šolam II. stopnje. Povsem drugačno je z delovnimi organizacijami s sedežem izven občine, kjer so pogodbe podpisale le nekatere.

Obveznosti skladu za financiranje šol II. stopnje v občini Kamnik znašajo za leto 1966 700.000 N din, računajoč tudi delovne organizacije s sedežem izven Kamnika. S pogodbami so se delovne organizacije obvezale vplačati skladu 650.746 N din. Do 30. 8. 1966 pa so vplačale 360.000 N din.

Finančna služba SOb Kamnik sproti nakazuje dospela sredstva skladu za financiranje šol II. stopnje. Tako je do 30. 8. 1966 nakazano skladu: obveznosti za 1. 1966 355.420 N din, obveznosti za leto 1964/65 268.000 N din, skupno 623.420 N din.

Na raznih posvetih, ki jih je organizirala Socialistična zveza, smo menili, da je šolam II. stopnje potrebno zagotoviti sredstva za osebne dohodke, ne pa za izvršitev vsega planiranega, ker je lahko planirano nad možnostmi.

S širšimi razpravami smo uspeli, da ni več izgovorov češ, če oni ne plačajo, tudi mi ne bomo itd. To je nevzdržno, ker gre za otroke, ki jim moramo omogočiti strokovno usposobljenost. Strokovna usposobljenost se čedalje bolj zahteva na vseh delovnih mestih. Istočasno pa so taki izgovori v nasprotju s prizadevanji, da povečamo produktivnost lahko le na osnovi tehničnih izboljšav boljše organizacije dela, ne pa na osnovi povečanega fizičnega napora. Če želimo eno, ne moremo v praksi delati nasprotno.

Tudi z malimi prispevki, če sodelujejo vsi, lahko zberemo dovolj sredstev za normalno delovanje šol II. stopnje.

Čim več ljudi razpravlja o navedeni problematiki, tem večjo moralno obvezo sprejema koristnik, da bo sredstva racionalno trošil. Za racionalno trošenje pa so odgovorni samoupravni organi omenjenih šol. Samoupravljalci so ponovno potrdili, kot že v mnogih akcijah, da razumejo ne le svoje potrebe, ampak potrebe celotne skupnosti.

Financiranje šol II. stopnje je z novim predlogom zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje v SR Sloveniji spremenjeno. Sodelujmo pri oblikovanju tega zakona z mnenji, stališči in predlogi, da bo celoviteje in trajneje uredil financiranje izobraževanja in vzgoje!

VG

Srečanje

Ob 25-letnici vstaje narodov Jugoslavije je Sekcija za internirance in zapornike pri zvezi združenj borcev NOV občine Kamnik pripravila srečanje vseh, ki so trpeli in umirali po raznih taboriščih nacistične Nemčije in fašistične Italije.

Udeležencem srečanja je spregovorila tov. Marica Brejc, član občinskega odbora ZZB NOV Kamnik in predsednica sekcije za internirance in zapornike pri Zvezi.

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI!

Ob 25-letnici vstaje narodov Jugoslavije se vršijo po vsej naši domovini proslave in srečanja živih, obenem pa so posvečena tudi sto in stotisočem, ki se niso vrnili iz raznih taborišč smrti fašistične Italije in nacistične Nemčije. Zato naj bo uvod v proslavo posvečen najprej njim — mrtvim.

Stotisoči so se borili za zmago narodnoosvobodilne vojske bodisi kot partizani ali kot politični delavci na terenu, trpeli eni manj drugi bolj. Toda tisti, ki so za našo osvoboditev dali svoja življenja, so žrtvovali več kot mi vsi.

V počastitev njihovega spomina predlagam enominutni molk.

Ne bo odveč, če se nekoliko zamislimo nazaj v one dni, kakšno je bilo stanje v tistem času na Gorenjskem in v Sloveniji sploh. Trije imperialistični roparji: Hitlerjevi in Musolinijevi imperialisti ter Hortijeva imperialistična soldateska so trgali krvavečo slovensko zemljo in njeno ljudstvo. Po vsej Gorenjski, t. j. v Kamniku, Kranju, Radovljici, Tržiču, Jesenicah je okupator postavil na ulice zvočnike, ki so neprestano poročali o napredovanju nemške vojske ter o padcu večjih mest Ukrajine in Bele Rusije. Pijan zmagoslavja je kričal gauleiter Kutschera na prisilnem zborovanju na Glavnem trgu v Kranju: »Gorenjska bo ostala večno nemška«. Bedasto naduto je govoril SS-policaj kmetu v Šenčurju: »Kranjska, to je čudovito lepa dežela. V tej deželi in na teh posestvih se bomo po zmagi Nemčije mi naselili. Führer nam je to obljubil in on vedno drži besedo!«

Nad vso Gorenjsko je ležala senca smrti. Hitler je pričel z izvrševanjem smrtne obsodbe nad malim slovenskim narodom. Začele so se množične aretacije na osnovi vseh mogočih izmišljotin in podlih laži kulturbundovskih ovaduhov in domačih izdajalcev, pa tudi tistih, ki niso verovali v lastne moči in se nikakor niso mogli opredeliti.

Nemška in italijanska taborišča so se polnila. V dosedanjem seznamu imamo označenih več kot 35 raznih taborišč. Med njimi so tudi lagerji smrti, kot so: Dachau, Auschwitz, Rawensbrück, Rab in drugi. Okrog 700 naših internirancev je od izmučenja za vedno ostalo v stokrat prekleti zemlji.

Od 4283 internirancev, ki so se vrnili, jih je po vojni umrlo 171. Za nikogar pa, ki je dalje dobo preživel v taboriščih in bil mogoče celo izpostavljen raznim biološkim poskusom, ne moremo trditi, da je zdrav.

Prehodili smo trnjevo pot zapornikov in internirancev po Bavarski, Prusiji, Šleziji, po raznih otokih Italije do daljne Norveške. Toda klonili nismo. Povsod je donela slovenska pesem tudi v trenutkih, ko je bila smrt že blizu. Pesem nam je vlivala vero v zmago in vrnitev.

Vsega dogajanja se ne da več opisati v podrobnostih, kar tudi ni današnji namen. Vsa ponižanja in prestano trpljenje počasi bledijo. Pogovarjamo se o dejstvih brez vsake mržnje, toda z bolečo prizadetostjo, obnavljamo znova in znova imena vseh tistih, ki so jim srca izkrvavela med vojno ali po vojni za posledicami in so dali svoja življenja za velike ideje narodno osvobodilne vojne.

Ali bo prihodnost lahko kdaj s plaščem pozabljenja prekrila vse te grozote zločinskega nacizma in fašizma? Skoraj ne moremo verjeti. V današnjem zamotanem svetu, v katerem se z napredkom množijo in stopnjujejo tudi nevarnosti, moramo biti vedno pripravljeni. Še tem bolj, ker lahko neprestano ugotavljamo negativne odnose, ki jih vlada in posamezniki v zvezni republiki Nemčiji kožejo do nas.

Varnost naših ljudi v Nemčiji ni zajamčena. Ljudje ponovno umirajo od iste zločinske organizacije, kot nekdaj. Mračne sile, ki so tam na delu in ki ubijajo z vednostjo in zaščito obasti, ostajajo nekaznovane.

Odnosi nemških oblasti do nas kažejo tudi v tem, da 20 let po dru-

(Konec na 4. strani)

Turizmu večjo pozornost

(Nadaljevanje z 2. strani)

lansko leto znašali 73,8 % dohodka, so v prvem polletju letos padli na 68,7 %.

Primerjava plačane realizacije s fakturirano kaže, da imajo v prvem polletju delovne organizacije za skoraj 50 milijonov novih dinarjev dolžnikov. Terjatve do kupcev so porasle v primerjavi z lanskim letom za preko 48 %.

Na področju izvoza so bili v obravnavanem obdobju doseženi znatni uspehi, čeprav je izvozna zadolžitev gospodarskih organizacij letos za 27 % večja kot lani. To povečanje predstavlja 890 tisoč dolarjev. Dejansko pa so gospodarske organizacije v letošnjem prvem polletju izvozile za 1,966.000 dolarjev, kar je 56,2 % več kot lani v istem obdobju, oz. še vedno za 3 % pod planskimi predvidevanji. Vendar kot kažejo dosedanja prizadevanja te razlike v drugem polletju ne bo težko nadomestiti oz. bo mogoče planirane obveznosti celo prekoračiti. Opozoriti je treba predvsem na prizadevanja v Tovarni usnja in v Svilanitu. V prvem kolektivu so izpolnili že 70 %, v drugem pa 59 % letošnjega predvidenega izvoza.

Podrobnejši podatki o osebnih dohodkih kažejo, da so se povprečni osebni dohodki na enega zaposlenega v gospodarstvu naše občine v prvem polletju povečali za 30,5 % in so znašali povprečno 73.100 S din mesečno. Najvišje osebne dohodke so v tem obdobju dosegli v obrti s 77.100 S din, sledi trgovina s 75.800, industrija s 73.200, gostinstvo 72.500, gradbeništvo 61.500. Najnižji osebni povprečni dohodki pa so bili v kmetijstvu, 53.400 S din, kar je za 20.000 din pod splošnim povprečjem v občini.

Število zaposlenih v kamniški industriji je v prvem polletju letos proti lanskemu nekoliko manjše. V vsem gospodarstvu je zaposlenih 5925 ljudi, kar je za 100 ljudi ali 1,7 % manj kot lani.

V omenjenem gradivu so letos **prvič na razpolago tudi podatki o gospodarjenju na področju turizma in gostinstva.** Podatki o nočitvah niso nič kaj preveč spodbudni, saj je bilo v letošnjem prvem polletju 14.726 nočitev, kar je le za 800 nočitev več kot lansko leto. To pa spričo znatno povečanih kapacitet zlasti na Veliki planini ni zadovoljivo. Na področju gostinstva velja opozoriti, da **se je promet v družbenem sektorju zmanjšal za 1,9 %**, medtem ko je **v zasebnem sektorju** v omenjenem obdobju **porastel za 74,1 %.**

Ob zaključku še nekaj podatkov o realizaciji občinskega proračuna. Plan dohodkov je bil v letošnjem letu za 12 % višji kot lani. V prvem polletju je bil realiziran s 43,9 %. To pomeni, da priliv dohodkov kar precej zaostaja za predvidevanji. Glede na to, da je pričakovati v drugem polletju nadaljnje naraščanje osebnih dohodkov, se bo verjetno ob koncu leta izpad dohodkov nekoliko zmanjšal, vendar predvidevanja ne bodo v celoti dosežena. Zato bodo pri koristenju sredstev proračuna nujno potrebne omejitve.

-lj

Srečanje

(Nadaljevanje s 3. strani)

gi svetovni vojni ne izpolnijo naših zahtev, glede odškodnine žrtvam nacističnega preganjanja, zavlačujejo izplačilo kljub moralnim in mednarodnim obveznostim in vzbujajo upravičeno ogorčenje vsega članstva Zveze borcev.

S svojim odklanjanjem, da ne prizna odškodnine jugoslovanskim žrtvam nacizma, vlada zvezne republike Nemčije ne samo da potiska svoje žrtve v neenakopraven in diskriminiran položaj, temveč jih skuša ignorirati ali s svojim zavlačevanjem zmanjšati njihov pomen ali jih sploh pozabiti.

Zato predlagam, da pošljemo Glavnemu odboru Zveze borcev resolucijo, da naj le-ta še podvoji napore v zaščito naših interesov.

Za nas pa je važno eno: vsi se moramo truditi in delati na tem, da bo uničen in v kali zatrt vsak mit o nadčloveku in njegovi pravici, da si podvrže druge narode. Samo zmagoviti napori v mirnem sožitju svobodoljubnih narodov, katerim pripada tudi naša država, nam lahko dajo to gotovost. In le v takem okolju bomo lahko delali na tem, da nikdar več ne bo zaživela ideja, v imenu katere bi bilo treba ubijati nedolžne ljudi, ugrabljati otroke in na pogin obsojati narode.

V tem duhu moramo tudi še naprej vzgajati našo mladino.

Stare generacije se počasi umikajo mlajšim. Rodovi, ki niso poznali vojne vihre, vstopajo v življenje tistih, ki črpajo svoje moči še iz časov narodnoosvobodilne borbe. Zaupajmo jim, saj vemo, da vsaka nova generacija prinaša poleg slabih tudi nove naprednejše ideje.

Mladina je tu, kadar je treba graditi nove ceste, obnoviti razdejano Skopje ali podpreti napredno misel, kadar gre za mir v svetu, tu je, kadar se spominjamo preteklosti naroda in njegovih velikih dejanj. Ne pozabimo, da vso to moč črpa iz sedanjosti, pa naj bo dobra ali slaba.

Mladina bo tista, ki bo morala v boj za nove odnose med ljudmi, ki so se marsikje izmaličili. Mladina bo tista, ki bo mogoče ponovno oživela tovarištvo, ki je nas družilo v najtežjih dneh vojne. To pa so naloge, ki po težavnosti ne zaostajajo za našimi.

Naprednega človeka je treba graditi dalje, žrtve narodnoosvobodilne borbe nas opozarjajo in zadolžujejo. Boj za napredek in razvoj naše družbe ima korenine globoko v preteklosti in za mladino, ki bo v prihodnosti nosilec tega boja, je nujno, da spozna zgodovino.

Vse, kar se je v preteklosti zgodilo pogumnega in velikega, ne izgublja prav nič na svoji vrednosti. Enake zahteve so tudi danes v mladem človeku, samo oblika boja se spreminja, kakor se je močno in za nas prehitro spremenilo življenje od tistih časov pa do danes.

Morda se nismo vsi znašli v sunkovitem razvoju, in trenja, ki so jih povzročile spremembe, se ne morejo tako hitro izgladiti. Zato je treba časa, srca in potrpljenja.

Pravimo, da so mladi nepremišljeni in neučakani. Toda vseeno jim je potrebna prosta pot in možnost, da to pot izberejo in ob tem spoznajo vrednost tega, kar je nastajalo v časih, ki so za njih zgodovina.

Mlade ljudi je treba aktivirati v samoupravljanju, se pravi, dati jim možnosti, da se v neposredni akciji izrazijo kot ustvarjalci, da sprejmejo nekaj kot dnevno in zgodovinsko nalogo, kjer se lahko posameznik izkaže.

Tako se bodo v borbi s sedanjostjo naučili spoštovati preteklost in snovati prihodnost.

Vsi pa delajmo za to, da se nikdar več ne ponovi Auschwitz!

x x x

V imenu družbenopolitičnih organizacij je tovariško srečanje pozdravil predsednik Občinskega odbora SZDL tov. Vinko Gobec. Poudaril je, da je generacija borcev, internirancev in zapornikov v času revolucije in narodnoosvobodilne borbe žrtvovala največ za osvoboditev in povojno izgraditev našega gospodarstva in družbenega reda sploh. Mladini mora služiti za svetal vzor.

Ko je govoril o razvoju naše družbe, je poudaril tri elemente, ki morajo spremljati naše nadaljnje napore. Ti so: **red in disciplina, samoupravljanje in kritika.** Brez teh si ne moremo zamišljati še večjih uspehov. Red in disciplina ter zdrava kritika so pogoj za samoupravljanje. Kritika naj bo vedno in povsod izrečena na pravem mestu in naj ne zaide v kritizerstvo za vogalom. Naše misli in besede naj se ne razhajajo z dejanji. Zavzemati se moramo, da ne bo v naši družbi ljudi, ki bi s strahom skušali kazati na nepravilnosti, ker bi se nekoga bali. Nikakor ne smemo dovoliti nobene superiornosti človeka nad človekom.

Ko je spregovoril o mladini, je dejal, da jo moramo še smeleje vključevati v organe upravljanja in ji s tem dati vso možnost, da nas bo na sledila. Kritiziral je nekatere delovne organizacije, v katerih menijo, da bodo dosegle cilje gospodarske in družbene reforme, ne da bi dovolj posvečale pozornosti novim mladim strokovnim in kvalificiranim kadrom. — Mlada generacija bo takšna, kakršno bomo vzgojili. — Ob zaključku nagovora je zaželel navzočim udeležencem tovariškega srečanja še veliko zdravja in osebne sreče.

Po govoru tov. Brejčeve in pozdravnem nagovoru je bil izveden skrbno izbran kulturni program. Pri točkah sporeda so sodelovali: Janez Rohaček, član SNG iz Ljubljane, prvo slovensko društvo LIRA iz Kamnika, mladinska skupina recitatorjev DPD Svoboda iz Kamniške Bistrice in godba na pihala iz Domžal. Vsebina sporeda je udeležencem priklicala v spomin težke in pomembne dni naše zgodovine ter jih popeljala iz sedanjosti v prihodnost. Marsikateremu od navzočih se je utrnila solza iz oči.

Dalj časa po končanem sporedu so udeleženci posedeli in se pogovarjali o težkih dneh, ki so jih pred 21 in več leti preživljali skupaj v zaporih in taboriščih.

RESOLUCIJA

s tovariškega srečanja internirancev in političnih zapornikov v Kamniku dne 18. 9. 1966, poslana Glavnemu odboru ZZB NOV Slovenije

Že mednarodno vojaško sodišče v Nürnbergu je po enoletnem sodnem procesu septembra 1946 spoznalo za krive po statutu — ki ga je potrdilo 23 držav — in kaznovalo nacistične voditelje ter razne nacistične inštitucije in organizacije, ki so izvršile katerega izmed zločinov: hudodelništva zoper mir, vojna hudodelstva in hudodelstva zoper človečnost.

Zato se mi, bivši interniranci, deportiranci, politični zaporniki in vojni ujetniki, zbrani dne 18. 9. 1966 v Kamniku na tavariškem srečanju ob obujanju žalostnih spominov pridružujemo stalnim prizadevanjem jugoslovanske vlade in protestom družbeno-političnih organizacij vse Jugoslavije zaradi zavlačevanja in diskriminatorske politike Zvezne republike Nemčije, ki odklanja razgovore z našo vlado glede vprašanja odškodnine jugoslovanskim žrtvam nacizma.

Ali lahko pozabimo trpljenje v Begunjah, celjskem »piskru«, Aichachu, Auschwitzu, Buchenwaldu, Dachau, Flossenbürgu, Mauthausnu, Rawensbürku, Krautu, Malnitzu, Forthu, Gunzenhausnu, Hagenbächachu, Eichstettu, Burghausnu, Altötingu, Wehrenfelsu, Schwarzenberhu, Weisenburgu, Windsheimu itd., od koder se ni vrnilo samo iz občine Kamnik 138 žrtev, kjer je nečloveške muke preživljalo 1200 oseb; ali je morda možno pozabiti 197 talcev in 318 padlih borcev naših mož, bratov, sestra in otrok?

Zahtevamo, da se torej popravijo krivice našim žrtvam in se jim prizna pravična odškodnina za prestano strahotno trpljenje. Zahtevamo, da se nam prizna enakopraven položaj kot drugim zavezniškim evropskim državam, ki so tudi zahtevale in že prejele odškodnino.

Ne dovoljujemo, da bi se odškodnina prepustila pozabi!

Kot ljudje, ki smo okusili vse tegobe vojne in hudodelstva zoper človečnost, ki smo bili izpostavljeni najhujšemu trpljenju in ponižanju, kakor tudi kot državljani socialistične Jugoslavije, ki se dosledno bori za mir na svetu, za miroljubno sožitje, se pridružujemo protestom napredne javnosti vsega sveta proti vsakršnemu nasilju nad narodi.

Kamnik, dne 18. 9. 1966.

Sekcija za internirance pri Občinskem odboru Zveze združenj borcev NOV KAMNIK

Spekulacija z zemljišči

Ko je skupščina občine Kamnik sprejela urbanistični program, so njene strokovne službe in službe sklada za urejanje mestnega zemljišča takoj pristopile k izdelavi zazidalnih načrtov in jih na ta način pravočasno pripravile za posamezna območja. Potrebna pa pa je bila le še premoženjskopravna ureditev, kar pomeni pridobitev zemljišč od prejšnjih lastnikov.

Nacionaliziranih gradbenih zemljišč za malo stanovanjsko izgradnjo v naši občini ni na razpolago, ker je potrebno zemljišče pridobivati s pogodbami po dnevnih cenah. Takšno stanje je privedlo do tega, da lastniki zazidljivih parcel le-teh nočejo prodajati skladu za urejanje mestnega zemljišča, temveč neposredno interesentom po cenah, ki dosegajo nad milijon starih dinarjev. Cena sicer ni največji problem, pač pa to, da na večini zemljišč ob upoštevanju mej pred izdelavo zazidalnih načrtov ni mogoče zidati, ker je potrebno združiti več zemljišč, da se pridobi eno, ki ustreza velikosti in obliki po zazidalnem načrtu za zgradbe, ki morajo biti locirane v skladu z načrtom. Prejšnje posestniške meje pred izdelavo zazidalnih načrtov v večini primerov niso veljavne, ker ovirajo smotrno in estetsko tlorisno zasnovo novega naselja. Zaradi tega je takojšnja zazidava predvidenih zazidalnih območij v večini primerov nemogoča. Izjema je tam, kjer se sedanje in bodoče zemljiške meje ujemajo z mejami gradbenih zemljišč po zazidalnem načrtu.

Svet za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve kakor tudi skupščina občine Kamnik sta **odobrila naslednje komplekse oz. zazidalna območja:**

— Duplica — severno od obstoječe zazidave stanovanjske zadruge podjetja »Stol«, ki obsega 23 stanovanjskih enot v zasebnih hišah in 8 stanovanjskih enot v dvojčkih;

— Zaprice II (»Jugopamuk«), ki obsega 20 stanovanjskih enot v dvojčkih in 34 stanovanjskih enot v vrstnih hišicah:

— Jeranovo, ki obsega 63 stanovanjskih enot v individualnih hišah, 14 stanovanjskih enot v dvojčkih in 25 stanovanjskih enot v vrstnih hišicah;

— Šmarce, ki obsega 30 stanovanjskih enot v enodružinskih hišah;

— Podgorje, ki obsega 8 stanovanjskih enot v enodružinskih hišah in 42 stanovanjskih enot v vrstnih hišicah;

— Moste, ki obsega 28 stanovanjskih enot v enodružinskih hišah;

— Komenda, ki obsega 30 stanovanjskih enot v enodružinskih hišah in 18 stanovanjskih enot v dvojčkih.

Poleg navedenega je na območju med Ljubljansko in Kranjsko cesto ter Jenkovo ulico zazidljivih še 18 zemljišč za enodružinske stanovanjske hiše, ki jih je odobril republiški urbanistični inšpektorat.

Na podlagi vsega navedenega je teoretično zazidljivih 359 zemljišč, od tega za individualne hiše 198, v dvojčkih 60 enot, v vrstnih hišicah pa 101 enota. Praktično sklad ne more ugoditi občanom, delovnim organizacijam

(Konec na 5. strani)

Nedoslednosti ne smemo skrivati

Odgovor referenta za gradbeništvo in urbanizem v zadnji številki Kamniškega občana me je zadovoljil glede obvozne industrijske ceste in stanovanjske gradnje ob Ljubljanski cesti. Nikakor nisem zadovoljen glede obrazložitve postopka za lokacijo tehtnice in enodružinskih hiš pri železnici ob tovorni postaji. To utemeljujemo s tem, da želi javnost vedeti, kdo je kriv za omenjeno nepravilnost. Ni pravilno, da se piše le glede razprave na Svetu za gradbene komunalne in stanovanjske zadeve SOb Kamnik, češ, saj je svet o tem razpravljal. Svet je resnično razpravljal, vendar ne bi dovolil izdati odločbe dvema za eno lokacijo, čeprav so privatne stranke, kot navaja pisec, izvajale močan pritisk. Ali naj bo pritisk element za reševanje gradbenih zadev, če imamo urbanistični načrt, če smo že izdali odločbo za drug namen? Predlagana rešitev za novo lokacijo tovarišu Močniku Stanetu je edini možni način rešitve v nastali situaciji. Želimo le, da se ne pojavljajo več taki primeri.

Podobna situacija je pri tovarni usnja, ko je izdano dovoljenje za povečanje objekta »Meso«, hkrati pa sprejet načrt za obvozno industrijsko cesto. En vogal gradbenega objekta sega v obvozno industrijsko cesto. Podjetje že izvaja gradbena dela. Kako urediti? To se sprašujejo v kolektivu UTOK, Podjetju Meso in občani, ki jim ni vseeno, kako se bo mesto razvijalo. **Bomo zopet krivdo posameznikov skrili za hrbet Sveta za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve SOb Kamnik?**

V odgovoru referenta bi moralo biti napisano, da je bila krivda za izdajo lokacijskega dovoljenja za tehtnico in individualne hiše hkrati tovarišica Koširjeva, nekdanja uslužbenka tega oddelka. To vsi posamezniki razpravljajo. Zakaj se bojimo pogledati resnici v oči? Kdo pa je krivec v zvezi z gradnjo pri podjetju Meso in obvozne ceste? Morda zopet Svet za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve SOb Kamnik? Sam v to nisem popolnoma prepričan.

Potrditev za to je razprava na zadnj seji Sveta za gradbene, komunalne in stanovanjske probleme, ko so posamezniki, zlasti pa sam predsednik tovariš Klun odločno postavili vprašanje glede dela oddelka za gospodarske, gradbene in stanovanjske zadeve. Povod za to je bilo vsekakor to, ker nekateri sklepi Sveta še niso izvršeni in ker vse te stvari oddelek postavlja na dnevni red seje Sveta, čeprav bi moral le-te reševati sam.

Predsednik je pravilno poudaril, da se Svet v podrobnosti ne bo spuščal, za to so strokovnjaki, ki morajo delati po predpisih, ne pa ob posameznih delikatnejših primerih svojo odgovornost skriti za Svet. To je najlažje, vendar je Svet kot politično izvršilni organ skupščine ta način smatral kot nesprejemljiv.

Neučinkovitost oddelka kaže tudi podatek urbanističnega inšpektorja, da zlasti v gradbeni zadrugi podjetja Kamnik ni nobena hiša izdelana po načrtu, da ni enotne višine slemen, da je smer slemen različna itd. Ta pojav je delno tudi pri gradnji individualnih hiš na Duplici. Svet je predlagal, da celotno problematiko urbanistični inšpektor posreduje skupščini, ki bo morala preprečiti kaos na gradbeno stanovanjskem področju, inšpektorji pa morajo učinkovitejše kontrolirati gradnje.

V lokacijskih odločbah morajo biti jasno formulirani pogoji gradnje, ki se jih morajo investitorji držati.

Mnogo nepotrebnih problemov povzročajo sami projektantje, kot so menili na Svetu, ker spreminjajo variante za posamezne objekte. Tak primer je tudi s Podjetjem meso in industrijsko cesto. Variante za industrijsko cesto je projektant že nekajkrat menjal. Svet je sklenil, da se dosedanjemu projektivnemu zavodu ne da projektov več v izdelavo, hkrati pa predlagal sestanek vseh projektantov, da se dogovore o vseh problemih. Projektira naj tisti, ki je kvalitetno sposobnejši in hitrejši.

Na vprašanje, zakaj projektantje spreminjajo načrte, so gradbeni strokovnjaki na seji Sveta omenili za vzrok to, da je nujno potrebno posamezne lokacije strokovno obdelati s širšega stališča npr. rekonstrukcijo podjetja »Meso« bi bilo potrebno gledati s stališča celotne ureditve kompleksa, kamor brez dvoma sodijo industrijska cesta, že obstoječe naselje, tovarna »UTOK« in samo reka Bistrica.

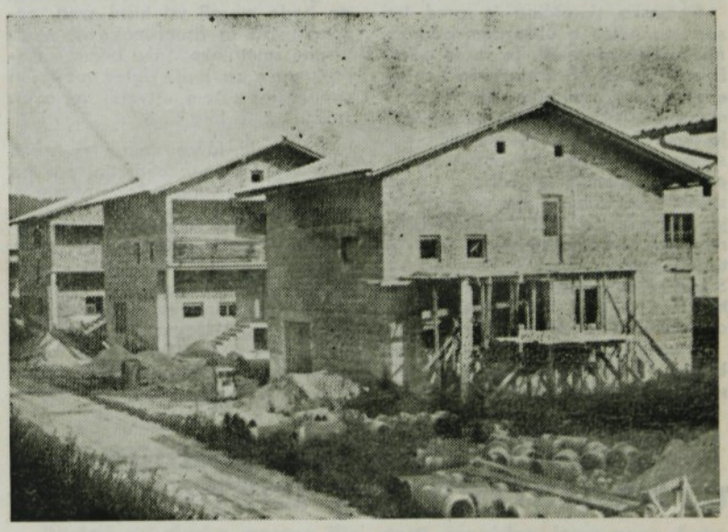

Nove hiše stanovanjske zadruge podjetja Kamnik ob Kersnikovi ulici

V kolikor strokovnjak iz celote iztrga le objekt, namesto da bi upošteval kompleks, se to prej ali slej maščuje. Ni slučaj, da potem rušimo objekte, ki niso niti 15 let služili svojemu namenu (stara pošta).

Gradimo za današnjega in jutrišnjega človeka! Kako nehvaležni nam bodo kasnejši rodovi, ko bodo ugotavljali našo nefunkcionalno zazidavo! Te očitke si lahko prihranimo le s sedanjim doslednejšim načrtovanjem.

Svet je razpravljal tudi o stanju na Veliki planini ter menil, da arh. Kopač ni dosleden pri svojem delu, čeprav je njegova zasluga, da je Velika planina ohranila svojo značilnost.

Delati je treba dosledneje, če želimo, da ne bo raznih odstopanj od splošnih načel, da ne bo nezadovoljstva in pritožb občanov.

V. G.

Občane vljudno prosimo, da o raznih nepravilnostih pri dodeljevanju parcel in gradbenih dovoljenj obveščajo naše glasilo. Družbena kontrola na področju stanovanjske izgradnje bo le tako uspešna.

Uredniški odbor

Špekulacija z zemljišči

(Nadaljevanje s 4. strani)

in stanovanjskim zadrugam zaradi take politike pridobivanja gradbenih zemljišč, ki upošteva na vseh pritožbenih inštancah zasebnega posestnika zemlje in v nešteto primerih zemljiškega špekulanta, manj pa interes širšega kroga občanov, ki bi hoteli graditi hiše v lastni režiji. Interes družbe s tem ni zagotovljen, ker ni možnosti organizirati gradnjo na večjih kompleksih in s tem poceniti gradnjo komunalnih naprav.

Vendar ugotavljamo, da ni razlike med nacionaliziranimi in nenacionaliziranimi zemljišči. Na Zapricah II pri »Jugopamuku traja postopek za pridobitev zemljišča že 17 mesecev, vendar še danes ni mogoče na njem zidati, čeprav je zemljišče nacionalizirano, dano pa v uživanje Benkovič Ivanu iz Kamnika. Tovariš Benkovič vodi pritožbeni postopek na vseh instancah, ker ima po ustavi pravico do tega, vendar zavira hitrejšo gradnjo na tem območju. Zaradi njegovega nerazumevanja se letos gradi v Kamniku 48 enot manj. Tako ovira prizadevanje sklada za urejanje mestnega zemljišča in onemogoča ustreči željam tistih občanov, ki žele graditi stanovanje.

Ali naj sklad začne prekupčevati z zemljo in ponujati za odkup podkupnino? S tem bi bila cena zemljišč še večja in večina občanov nezadovoljna. Hkrati pa sklad ne razpolaga s takimi obratnimi sredstvi, da bi zadostovala za nakupe.

Strokovne službe sklada kličejo na posvetovanja vse zemljiške lastnike ter jim pojasnjujejo željo občanov, vendar redno doživljajo očitke, češ da želi sklad zemljo pridobiti le zaradi prekupčevanja itd. V celoti to zavračamo kot neutemeljeno z navedbo, da sklad oddaja zemljišča za posamezne hiše po ceni 800 tisoč starih dinarjev, v čemer je upoštevan tudi komunalni prispevek, medtem ko je na Jeranovem potrebno odšteti v gotovini 1 milijon starih dinarjev samo za zemljišče. Kdo potem prekupčuje, sklad ali posamezni lastniki?

Navajam konkretni primer špekulacije z zemljiščem tovarišice Močnik Ane iz Županjih njiv. Omenjena tovarišica je 1963. leta kupila parcelo v izmeri 723 m² z namenom, da zgradi dvojček. Solastnici parcele sta njeni hčerki.

V letu 1965 je ena izmed hčera kupila zemljišče zase. Tovarišica Močnikova ni gradila dvojčka. Gotov je le izkop jame in sedaj prodaja parcelo za cca 2,4 milijona starih dinarjev. Ne vem točno, koliko je plačala zemljišče, vem le to, da višina verjetno ni presegla cca 400.000 starih dinarjev. Pri tem je pomembno še to, da v letu 1963 ni bilo komunalnega prispevka in če bi zainteresirana kupca tov. ing. Belšak Danilo in tov. Tovornik Franc morala plačati še komunalni prispevek, bi bilo za zemljišče potrebno odšteti preko 3,5 milijonov starih dinarjev. Menim, da s tem dovolj nazorno in dokumentirano ugotovimo, kdo špekulira.

Sklad stalno kritizirajo tisti občani, ki želijo graditi, vendar ne morejo dobiti zemljišč. Cena 1 milijon 200 tisoč starih dinarjev za parcelo in še komunalni prispevek je prevelika in nedostopna večini občanov. Občani, ki gradijo, prosijo sklad za oprostitev komunalnega prispevka ali za plačilo v več obrokih. Že na pokongresni konferenci Socialistične zveze občine Kamnik je bilo izrečeno mnenje, da bi ukinili komunalni prispevek zaradi tržnih cen, ki se formirajo za zemljišča, in uvedli prispevek za urejanje mestnih zemljišč, ki bi postavil vse občane v enakopraven položaj. Za reševanje komunalnih problemov smo odgovorni vsi občani, ne le tisti, ki gradijo po letu 1965. To utemeljujemo s tem, da sta v letu 1966 sprejeta republiški zakon o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča in zakon o prispevku za uporabo mestnega zemljišča.

Prispevek ima namen informirati javnost s sedanjim stanjem. Skupščina občine Kamnik mora proučiti možnost za sprejem ustreznih ukrepov, zlasti pa želimo, da čimprej zaživi sedanji osnutek zveznega zakona o razlastitvi nepremičnin, ki bo omogočil vsem občanom ob enakih pogojih pridobiti pravico do gradnje svojih hiš.

Potrebno bi se bilo posluževati zakona o nacionalizaciji, ki govori o možnostih odvzema zemljišč in preprečiti špekulacije.

F. K. - G. V.

RAZSTAVA MALIH ŽIVALI

Rejci malih živali v Kamniku so organizirali že drugo razstavo, odkar so se združili v društvo. Letošnja je bila od 8. do 11. septembra za gasilnim domom, obiskalo pa jo je nad 200 ljudi. Rejci so razstavili izbrane primerke vseh malih živali, ki jih gojijo. Največ je bilo seveda domačih zajcev, med njimi tudi redke pasme, ki smo jih prvič videli na razstavi, pa kokoši, race, purani, pegatke, pavi, golobi itd. Prizadevnim organizatorjem, ki tako uspešno propagirajo to vrsto narodnega gospodarstva, gre vse priznanje!

KAJ PRAVI K TEMU KOMNALNO PODJETJE KAMNIK?

Javna snaga v Kamniku je problem št. 1

Komunalno podjetje Kamnik si prizadeva, da bi se stanje na področju mesta in okolice izboljšalo, toda do sedaj še ni uspelo.

Občinska skupščina je pred leti sprejela **odlok o obveznem oddajanju in odvozu smeti.** Te so se odvažale do tedaj na zastarel in nehigienski način, odlagale pa so se v razne posode, kartone in zaboje, kar je povzročalo po ulicah še večjo nesnago. Da bi se to odpravilo, je podjetje sklenilo pogodbo z Javno snago Ljubljana, ki ima za to prirejen posebni avtomobil s hidravlično napravo, ki lahko sprejema smeti iz tipskih smetnjakov.

S tem so odpadle vse ostale posode, ker je v ta avto nemogoče stresati ali odlagati smeti na drug način.

Tako je nastal nov problem. Prebivalci, ki nočejo nabaviti tipskih smetnjakov, odlagajo smeti po raznih vogalih, ulicah, jih stresajo na obrežje Bistrice, Mlinščice in drugod ter s tem povzročajo še večjo nesnago. Treba se bo sprijazniti s tem, da **bodo morali vsi hišni sveti, gospodinjstva in drugi nabaviti predpisane smetnjake.** Tako bomo ustvarili pogoje za lepši izgled mesta in okolice ter s tem ustvarili večjo čistočo, kot je bila doslej.

Vprašanje javne snage ni samo skrb Komunalnega podjetja, pač pa vseh nas, ki živimo na tem območju.

Tudi trgovine so poklicane, da pazijo na čistočo pred svojimi lokali. Občani, posebno pa šolski otroci, odmetavajo po pločnikih in drugje razne vrečke in ovojne papirje, ne da bi se posluževali košev za odpadke. Res je, da imamo teh košev še premalo, vendar je dosti primerov, da še mnoge izmed teh najdemo ob ponedeljkih potrgane s podstavkov, smeti pa razstlane po ulicah. Take vrste vandalizma objestnih ponočnjakov bo treba zatreti.

O parkih v Kamniku smo v Kamniškem občanu popisali že nekaj strani. Odnos ljudi do naših nasadov se je delno popravil, vendar čuvaj toži, da jih ljudje še vedno ponesnažijo, ne prizaneso pa niti klopem. Vsi mestni parki zahtevajo vsaj enega poklicnega vrtnarja, ki ga pa nimamo. Pri urejanju nam pomagajo Arboretum iz Volčjega potoka, Podjetje Kamnik in Mestna vrtnarija.

Nujno bi bilo resno **spregovoriti o javnem stranišču,** ki bi ga bilo treba urediti nekje ob tržnici. Ker ga še vedno nimamo, se ne smemo čuditi izgledu naših stranskih ulic in celo vež javnih stavb po raznih prireditvah. Ni čudno, da se večje skupine izletnikov v zgodnjih jutranjih urah, ko so gostišča še zaprta, po breuspešnem iskanju stranišča zaustavijo z avtobusi na robu mesta, kjer so prisiljeni onesnažiti bližnjo okolico. **O zgraditvi javnega stanišča že predolgo govorimo.**

Tudi **neurejeno sejmišče** na Šutni, ki ne spada tjakaj, nam ni v ponos. Tega sedaj niti posebno ne urejamo, ker ga bomo še letos prestavili na periferijo mesta v Mekinje za Nevljico.

Glede jamaste glavne ulice skozi Kamnik slišimo zelo veliko pikrih in ostrih pripomb. Prav je, da Kamničani vedo za težave, ki jih imamo z njo. V popolnosti bo obnovljena z debelim slojem asfalta, ko bo napravljena obvozna cesta. Tedaj bomo namreč glavno cesto zaprli za ves promet, obnovili najprej dotrajano glavno vodovodno napeljavo in kanalizacijo, ki sta speljani pod njo, nato pa jo šele temeljito obnovili. Do tedaj pa bomo le krpali nastale jame. Kdaj bo glavna ulica skozi Kamnik urejena tako, da se ob deževju ne bodo več kvarile fasade z odplakami izpod avtomobilskih koles in ne bo treba pešcem obračati dežnikov proti mimovozečim, je odvisno od finančnih sredstev, ki jih združujejo delovne organizacije v posebnem skladu za obvozno cesto.

Komunalno podjetje bo lepšemu izgledu mesta posvetilo vso pozornost, vendar pravi, da brez sodelovanja občanov, ki naj bi lepoti, redu in čistoči posvečali vso skrb, ne bo šlo.

V podjetju smo slišali dvoje lepih in poučnih primerov.

Prvi primer: Če v petčlanski družini trije v stanovanju razmetavajo in ne gledajo na red in čistočo, ostala dva za njimi komaj pospravljata in urejata. Kako morejo npr. trije ali štirje ljudje, ki čistijo mestne ulice, biti kos neprimerno velikemu številu nedisciplineranih občanov, ki ne pazijo na čistočo mesta in okolice?

Drugi primer: Naš turist je bil na tujem in ko je na mestni ulici odvrgel »čik«, ga je mlad domačin prijazno opozoril, da je morda prezrl koš za smeti. Kako pa je v našem mestu?

Menimo, pravijo na Komunalnem podjetju, da urejenost mesta ni povsem le zadeva tega podjetja, ampak stvar vse kamniške krajevne skupnosti, je pa tudi odraz kulture slehernega našega občana. Dokler se ne bomo držali tovrstnih koristnih odlokov občinske skupščine, ne moremo misliti na dvig turizma v Kamniku.

Z. D.

Poročilo medobčinskega urbanističnega inšpektorja

V času mojega službovanja pri Skpuščini občine Kamnik sem ob priliki ogleda na terenu in v poslovanju, kar se tiče administracije, opazil nekatera nesoglasja. Pri terenskih ogledih sem ugotovil, da ni nikjer možno ukrepati po liniji urbanizacije, ker **so izrazito pomanjkljive odločbe o lokaciji.** Iz lokacijskih odločb ni nikjer razvidno, kakšen naj bo tip objekta (pritličen, medetažen, visokopritličen, nadstropni itd.). To velja za individualne gradnje, analogno tudi za zazidane načrte. Predvsem se opaža **velika anarhija pri zazidalnih načrtih.** Iz teh niso nikjer razvidne tlorisne izmere objektov, karakter objekta (etažnost), nadalje odmiki med objekti, strehe (nakloni), profil terena, (prečni oziroma vzdolžni), niti komunalne ureditve. V kolikor pa je že zazidalni načrt pomanjkljiv, bi se mu morali vsaj prilagajati, toda organi, ki opravljajo nadzorstvo, oziroma opravljajo inšpekcije (gradbene), ne jemljejo svoje službe vestno, temveč v nekaterih primerih še povečujejo anarhijo na takih večjih zazidalnih kompleksih (primer gradnje Podjetja »Kamnik« in ostale sosednje gradnje na tem kompleksu).

Zato menim, da naj ima skupščina občine Kamnik pri naročanju načrtov, bodisi da so izdelani doma ali drugje, večjo kontrolo nad njimi. Prav tako bi morala bedeti pri izvajanju del na terenu. **Nastopil je čas, ko si lahko pridobimo kvalitetnejše zazidalne načrte z manjšimi finančnimi stroški.**

Nadalje bi kot akuten primer navedel **primer izgradnje Velike planine.** Dobro sem seznanjen z zazidavo tega počitniškega področja, vendar menim, da so ogledi za posamezne lokacije s strani upravnega organa silno pomanjkljivi. Imam občutek, da je izgradnja Velike planine prepuščena enemu samemu človeku, to je projektantu ing. Kopaču. Kljub vsemu njegovemu delu, ki je v tem primeru izrazito, saj mu je uspelo ohraniti značaj te pokrajine, želim opozoriti, da v posameznih primerih ne opravlja samo svojih projektantskih nalog, ampak tudi ukrepi — požarna varnost, sanitarni funkcije upravnih organov (varnostni ukrepi, komunikacijske ureditve — dohodi do objektov itd.)

Priporočam, da opravlja vse funkcije upravnega postopka upravni organ, da sam pregleda lokacijske postopke na podlagi zazidalnih načrtov, ki jih je predložil projektant SOb Kamnik.

Vsa ta moja opažanja narekujejo upravnemu organu, da dopolni upravni postopek glede izdajanja lokacij, oziroma odločbe o lokacijah, ki morajo biti striktno dopolnjene (določitev tipa objekta, tlorisna izmera objekta, nakloni strešin, dohodi do objekta itd.).

Toliko v vednost Svetu za ubranizem pri SOb Kamnik. Želim, da razpravlja o mojem poročilu.

Sraka Drago, dipl. gr. ing.

»Kamnik — čudovito mesto pod planinami?«

Že mnogo je bilo napisanega glede čistoče našega mesta. Čistoča mesta kaže kulturo v mestu živečih ljudi. V Kamniku bi dobili nizko oceno glede tega. Ni potrebna obširnejša obrazložitev, saj lahko vsak sam vidi s papirjem nastlano cesto, ogromne skladovnice drv zlasti pri blokih v Zapricah, slabo vzdrževane stavbe itd. itd.

Že nekaj let poteka akcija za ureditev fasad, ki jo zlasti letos v večji meri praktično uresničujemo. Človeku je zelo prijetno, ko se ustavi pri svetlih, urejenih fasadah, še posebno, če je skrbna roka gospodinje postavila na okenske police še nekaj cvetja. Glede cvetja na oknih smo zelo skromni. Vendar lahko ugotovimo napredek, saj je vedno več hiš v starem delu, kjer so rdeči nageljni ali druge cvetlice našle svoje mesto.

Turistični delavci si v tej smeri zelo prizadevajo, vendar bo brez uspeha, če se ne bomo vsi občani zavzeli za to. Potrebna je le dobra volja. Stanovalci novih blokov na Zapricah imajo mesece in leta drva zunaj, ne le cepanice, ampak tudi hlodovino. Premoga zunaj ne vidiš, in ravno tako bi v predpisanem času t. j. v 24 urah lahko drva našla v kletnih prostorih svoje mesto. Zaradi neurejenosti okolja so občani verjetno otopeli in se jim zdi neurejeno stanje nekaj normalnega.

Mnogi imajo tudi premajhne kleti. To je res problem, ker tak kompleks blokov nima centralne kurjave, toda, kar je, je. Prepričan sem, da bodo občani pospravili kmalu drva ter da ne bo potrebno inšpekcijskim službam SOb Kamnika ukrepati zaradi kršenja odloka o javnem redu. Starejši občan Kamnika mi je rekel: »Zaradi turistov bi morali to urediti.« Takšno pojmovanje je pravilno, vendar je k temu dodati še to: Vzdržujemo čistočo v prvi vrsti zaradi nas samih, da se bomo vsi bolje počutili. Vsi želimo imeti lepo mesto, zato pokažimo le nekaj dobre volje. Za večjo čistočo in urejenost mesta predlagam naslednje:

— Starši, vzgajajmo otroke tako, da ne bodo papirnatih ovojev čokolod, bonbonov itd. metali po tleh! Bodimo otrokom za vzor posebno, kadar smo z njimi v mestu! Opozorimo tiste, ki mečejo papir po tleh! Otrokom pokažimo košare za odpadke ter zahtevajmo, da papir, ki ga mečejo po tleh, poberejo!

— V šoli je redno opozarjati mladino na čistočo ne le v šoli in doma, ampak tudi na ulici. Prosvetni delavci sicer delajo tako, toda povsod naj sliši otrok o čistoči, v nas naj vidi vzornike in uspehi ne bodo izostali.

— Prodajalke v slaščičarni in ostalih trgovskih lokalih naj otroke opozarjajo, da ne mečejo papirja po tleh. Ravno pred slaščičarno najdemo največ papirja.

— Stanovalci blokov! Lastniki drv naj v predpisanem roku pospravijo drva, če ne, bodo potrebni ukrepi. Hišni sveti naj lastnike nepospravljenih drv opozorijo, opozorijo naj jih stanovalci v bloku, stanovalci v naselju itd.

— Komunalno podjetje Kamnik naj skrbi za večjo čistočo s tem, da uvede tudi dežurno službo ob nedeljah.

— Komunalno podjetje naj razširi območje pobiranja smeti do Bevca. Z ljudmi se je dogovoriti o nabavi smetnjakov. Cena za odvoz smeti je minimalna in vsi bodo veseli, če bo komunalno podjetje pobiralo smeti.

— V mestu je še nekaj hiš, ki nimajo urejenih spodnjih prostorov npr. v Kidričevi ulici. V mestu rabimo poslovne prostore, zato naj lastniki dajo prostore v najem. Okna šip nam res niso v okras. Mestni arhitekt naj lastnikom neurejenih hiš predlaga rešitve, bodisi da prostor oddajo v najem, bodisi da ga urede sami.

Zaključujem prispevek z besedami Slavka Ponikvarja: »V Kamniku ni potrebno nič drugega, kot urediti obvozno cesto, urediti fasade, preprečiti metanje odpadkov po ulici, pospraviti drva in Kamnik bo čudovito, bo najlepše mesto«. Občani, se strinjate s Slavkom?

V. G.

Za lepšo podobo Kamnika . . .

KAMNIK IZ LETA V LETO SPREMINJA SVOJE LICE. LEPŠI POSTAJA. VENDAR ŠE VEDNO NAJDEMO STVARI, KI GA KAZIJO. POTRUDIMO SE, DA JIH BOMO ODPRAVILI! NE BO NAS VELIKO STALO.

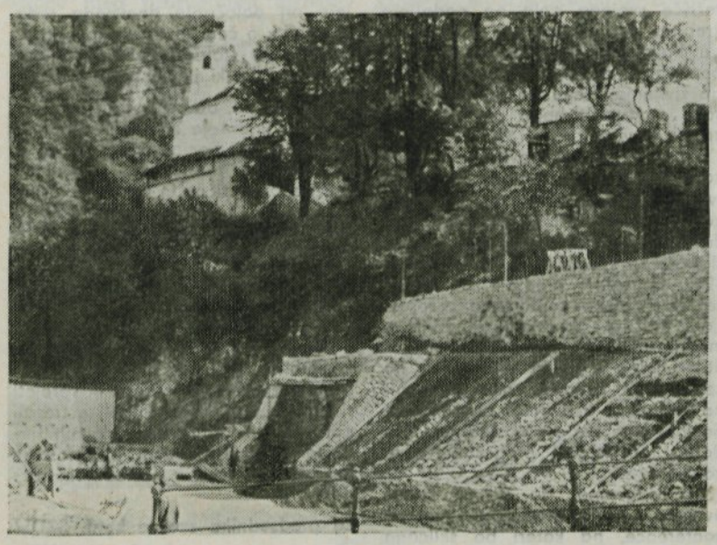

Pobočje malograjskega griča dobiva novo podobo. Upajmo, da ne bomo predolgo čakali na uresničitev zanimivega načrta o ureditvi tega predela mesta

Pogled na glavno mestno žilo, zlasti dopoldan, nam pove, kako nujna je v Kamniku obvozna cesta. Tovornjaki mimo tega, da ovirajo promet, zelo poškodujejo tudi mestne ulice

Pa še pogled na poslopje z napisom TOURIST OFFICE. Je to reklama za naš turizem?

Koliko objektivov se je letošnje poletje obrnilo na ljubke ribice na Plečnikovem vodnjaku na Titovem trgu z željo, da bi obenem posneli vsaj nekaj kapljic vode, toda usta ribic so ostala največkrat suha!

Dejavnost občinske organizacije SZDL

Krepiti samoupravljanje

Občinski odbor SZDL je na razširjeni plenarni seji, na kateri so sodelovali tudi predstavniki KO SZDL, obravnaval nekatera aktualna vprašanja, ki spremljajo uveljavljanje sklepov IV. plenuma CK ZKJ v naši komuni.

Udeleženci seje so poudarili, da so sklepi IV. plenuma CK ZKJ naleteli med občani na velik odmev. Mnenja so, da je treba zaključke plenuma čimpreje v praksi uresničiti in to predvsem z nadaljnjimi še učinkovitejšimi prizadevanji za razvoj samoupravljanja. Ugotovili so, da se v nekaterih delovnih organizacijah še vedno sprejmejo sklepi v ožjih skupinah, bodisi predstavnikov vodstev družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov, vodilnih ljudi ali strokovnih služb.

Na seji se je precej govorilo tudi o problemih v zvezi z združevanjem posameznih delovnih organizacij (Ljubljana-Transport, Gradb. podj., Silva Stahovica, itd.). Prevladuje mnenje, da so bile nekatere delovne organizacije združene s premalo premisleka, brez široke razprave neposrednih proizvajalcev v teh organizacijah. Proti takim načinom združevanja se bo treba v prihodnje bolj boriti.

Glede aktivnosti družbenopolitičnih organizacij so menili, da bo moralo biti njihovo delo bolj stalno in sistematično in ne kampanjsko, kot je bilo marsikdaj doslej. Predvsem pa družbenopolitične organizacije ne morejo sprejemati sklepov namesto samoupravnih organov.

Udeleženci seje so posvetili precej razprave tudi nekaterim vprašanjem na področju razvoja družbenih služb. Menijo, da bi morali osnutek novega zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje tako v delovnih kolektivih gospodarskih organizacij kot v prosvetnih kolektivih temeljito proučiti. Čeprav bo po novem zakonu urejen stalen vir sredstev za redno dejavnost šol, pa bo vendar še naprej ostalo odprto vprašanje investicij na tem področju. Prav zaradi tega bo aktualno vprašanje združevanja sredstev delovnih organizacij za te namene. Opozorili pa so, da bo treba v prihodnje uporabo združenih sredstev za negospodarske dejavnosti bolj javno obravnavati.

Ob zaključku so sklenili, da bodo v septembru in oktobru pa vseh KO SZDL organizirali razgovore članov o vsebini IV. plenuma CK ZKJ in v zvezi s tem o konkretnih problemih komune in posameznih krajevnih skupnosti. Občinski odbor SZDL bo v kratkem na posebni seji obravnaval delo in probleme krajevnih organizacij SZDL.

-lj

Pismo GO SZDL Slovenije

Na prvi seji izvršnega odbora zvezne konference po VI. kongresu SZDLJ, kot tudi na sestanku predsednika, podpredsednika, generalnega sekretarja zvezne konference ter predsednikov njenih sekcij in komisij, so proučili naloge, ki stoje v prihodnjem obdobju pred Socialistično zvezo in pred zvezno konferenco. Izhodišče so dokumenti šestega kongresa, ki poudarjajo pomen široke družbeno-politične aktivnosti za nadaljnji vsestranski razvoj neposredne socialistične demokracije in krepitev dejanske vloge delovnega človeka in občana pri odločanju o vseh družbenih zadevah.

Politična aktivnost, ki se je razvila po IV. plenumu CK ZKJ, omogoča še ugodnejše politične in družbene razmere za popolnejši razvoj samoupravljanja, utrjevanje vseh institucij neposredne socialistične demokracije v naši družbi in hitrejše ter popolnejše premagovanje birokratskih odnosov.

Družbeno-politična aktivnost članov Zveze komunistov v SZDL bo pripomogla k jasnejšemu spoznavanju teh nalog. Tako se bo še bolj okrepila široka družbena akcija, katere namen je nadalje utrjevati odločilno vlogo in vpliv delovnega človeka v razvijanju socialističnih družbenih odnosov.

Poseben pomen pri tem je razvijanje široke politične aktivnosti za uresničevanje stališč iz resolucije o nalogah SZDLJ pri razvijanju samoupravljanja in neposredne socialistične demokracije, kot tudi stališč iz tez »Sodobna družbeno-politična gibanja in SZDLJ«.

Velik pomen za bolj vsestransko in učinkovito aktivnost občanov in delovnih ljudi v Socialistični zvezi, ki je njihovo orodje v boju za neposredno socialistično demokracijo, za popolnejši razvoj samoupravljanja in neposredne delitve po delu in za odstranjevanje vsega, kar ovira njeno nadaljnje uveljavljanje, ima razvoj vse bolj svobodnih odnosov v organizacijah Socialistične zveze, ugodnejše pogoje za neposredne politične pobude in družbene akcije občanov in delovnih ljudi.

Debata o organizacijsko-političnem razvoju in statutu SZDLJ pred VI. kongresom in na kongresu je zadostna podlaga, da se, oprti nanjo, v sedanji politični aktivnosti v Socialistični zvezi lotijo razvijanja takšnih odnosov v organizacijah in odborih, med članstvom in forumi, ki bodo najbolj ustrezali potrebam in zahtevam delovnih ljudi, da aktivno in neposredno sodelujejo pri izpopolnjevanju politike na vseh področjih družbeno-političnega življenja. S takšno aktivnostjo se bodo izpopolnjevala tudi konkretna stališča za statute organizacij v republikah in za pravila v organizacijah po občinah. Te statute in pravila je treba sprejeti na podlagi statuta SZDLJ.

Ne nedavni seji izvršnega odbora in na sestanku predsednikov, podpredsednikov, generalnega sekretarja in predsednikov sekcij in komisij zvezne konference in obravnavali tudi organizacijo dela zvezne konference, njenih organov in teles. Izhajali so iz tega, da je treba delo zvezne konference organizirati tako, da bo kolikor je mogoče v skladu s potrebami in vsestransko aktivnostjo delovnih ljudi in občanov v Socialistični zvezi in da bo čimbolj omogočalo njihove neposredne pobude in njihov vpliv na delo tudi zvezne konference same. V tem pogledu je za delo in delovanje zvezne konference posebnega pomena, da se čimprej konstituirajo in začno delati sekcije, ki so stalna metoda in organizirana oblika delovanja zvezne konference za vodenje širokih javnih debat o perečih problemih družbeno-političnega in gospodarskega razvoja.

Druga seja zvezne konference, ki bo na začetku jeseni, bo usmerila težišče svojega dela na nadaljnjo krepitev odločilnega vpliva delovnega človeka na vseh področjih družbenega, političnega in gospodarskega življenja, zlasti pa na tistih toriščih, o katerih bodo na seji konkretno govorili.

Za sejo že pripravljata gradivo kandidacijska in volilna komisija zvezne konference, in sicer o nalogah SZDL v politični aktivnosti glede kandidiranja odbornikov in poslancev za skupščinske volitve v letu 1967. Obstajajo predlogi, da bi na tej seji zvezne konference razpravljali tudi o aktualnih gibanjih v mednarodnih odnosih in zunanji politiki. Poleg tega bi bilo treba na seji določiti osnovne smeri in vsebino politične aktivnosti organizacije Socialistične zveze v naslednjem obdobju ter delovni program zvezne konference.

Predvidevamo, da bi se konec avgusta sestalo predsedstvo zvezne konference, na kateri bo sklicana seja zvezne konference in določen predlog dnevnega reda.

Po statutu SZDLJ se seje zvezne konference sklicujejo namanj dva meseca prej, tako da lahko organizacije aktivno in neposredno sodelujejo pri določanju dnevnega reda, svetujejo, o čem je treba govoriti, in predlagajo stališča oziroma sklepe in resolucije, ki jih je treba sprejeti.

Pričakujem, da se bodo v razdobju do druge seje zvezne konference organizacija Socialistične zveze v občinah in republikah ter druge družbeno-politične in družbene organizacije in združenja občanov zavzemali za uresničevanje stališč, ki jih vsebujejo resolucije VI. kongresa, in navajali vprašanja, o katerih bi bilo treba razpravljati na naslednjih sejah zvezne konference.

Na tej podlagi bo mogoče dokončno določiti tudi dnevni red druge seje zvezne konference in sprejeti sklepe, ki bodo kar najbolj ustrezali potrebam in zahtevam delovnih ljudi ter njihovi politični aktivnosti v Socialistični zvezi v naslednjem razdobju.

Za predsednika zvezne konf. SZDLJ
podpredsednik
Lidija Šentjurc

Nekateri problemi krajevnega odbora SZDL v Smarci

Volilna konferenca SZDL v Šmarci oktobra lani je odprla in obdelala tri najbolj pereče probleme.

»O trgovini se pogovarjamo že 15 let, vendar ni nikoli in nikjer denarja za sodobnejši lokal.« Po sklepu konference je KO SZDL navezal stike z ljubljansko »Prehrano« o graditvi paviljonskega tipa samopostrežne trgovine. Vodstvo »Prehrane« se je pripravljeno pogovarjati o gradnji pod nekaterimi pogoji. Načrti in lokacija so odobreni, poiskati bi morali še vir sredstev. Prehrana bi prevzela odplačilo anuitet za zgradbo, opremo pa bi financirala v celoti. Domače podjetje »Kočna« nima izdelanega programa razvoja, zato smo dobili od vodilnih različna pojasnila o tem, kaj predvidevajo v Šmarci. Imamo občutek, celo Stanovanjsko podjetje več razmišlja o preskrbi v južnem delu občine, ker predvideva na Duplici gradnjo stolpiča s prostori za trgovino, mlekarno in mesarijo. Najmanj, kar lahko zahtevamo, je pojasnilo občanom, kako se bo uredil problem preskrbe v Šmarci.

Naslednji **pereč problem je pokopališče** na Homcu. Skupščina občine Kamnik in svet KS sta pokazala razumevanje za to in odobrila potrebna sredstva. Težave pa so nastale, ker se krajevna skupnost Nožice-Homec ne more odločili za začetek adaptacije in razširitve. Načrti so baje pripravljeni, vendar nihče ne najde časa, da bi organiziral upravni in gradbeni odbor za začetek del. Če se stvari ne bodo uredile, bomo morali ponovno sklicati zbor občanov, da izvolijo nov organ, ki bo hitreje organiziral dela pri ureditvi pokopališča.

Ureditev cest in mostov v vasi je natanko tak problem kot v vseh ostalih krajevnih skupnostih. Na volilni konferenci so občani predlagali več variant, kako naj se ceste vzdržujejo na najcenejši način. Tu pa je odpovedal Svet krajevne skupnosti. Od vsega programa je urejen samo odvod vode s stare ceste. Glede na sredstva, ki jih imamo, bi lahko uredili v času od konference naprej tudi krajevne ceste in mostove.

»Kamniški občan« je prihajal v Šmarco le v 40 izvodih. Zato so ga prejemali občani samo v spodnjem delu Šmarce. Menimo, da ga mora dobiti vsaka hiša, zato ga bomo od prihodnje številke naprej razdeljevali po hišah, za kar potrebujemo 100 izvodov.

A. D.

Iz kamniške gimnazije

Na kamniški gimnaziji so bili od 30. avgusta do 1. septembra popravni izpiti. Od 30 kandidatov jih 8 ni opravilo izpita in bodo morali ponavljati razred. Skupno je v preteklem šolskem letu uspešno izdelalo razred 88 % učencev. Z zaključnim izpitom v jesenskem roku je uspešno maturiralo vseh 36 dijakov četrtega razreda. Abiturienti šolskega leta 1965-66 na kamniški gimnaziji so: Albreht Marija, Benda Jožica, Benkovič Janez, Bručan Jožica, Brumen Vladimir, Burja Frančiška, Cvetko Milan, Gantar Viktor, Grzinčič Pavel, Jamšek Marjeta, Jenčič Francka, Jeran Maksimiljan, Kirn Matevž, Kotnik Anton, Lah Pavla, Lenaršič Jakobina, Ložar Milena, Marinšek Ana, Merčun Marija, Nedič Lilijana, Nikolič Sonja, Pavc Nevenka, Perko Tomaž, Petrovec Marija, Pivk Marija, Plešnar Jelka, Pollak Alenčica, Rot Tatjana, Sitar Ivana, Stare Dušan, Škofic Marjeta, Šnabl Lojze, Suštar Rudolf, Urbanija Marjan, Uršič Albina in Zalokar Pavel.

V šolskem letu 1966—1967 se je vpisalo v gimnazijo 216 učencev, kar je dozdaj največje število.

Prošnje in pritožbe občanov

Je nezaupanje občinskim organom upravičeno?

Na zadnji seji pred počitnicami je občinska skupščina obravnavala tudi položaj v zvezi s prošnjami in pritožbami občanov.

Najprej nekaj podatkov iz priloženega gradiva. Odborniška komisija, imenovana po občinski skupščini 8. julija lani, je v dobrem letu svojega obstoja obravnavala 16 pritožb, poleg tega pa je sama služba reševala 8 pritožb, skupno torej 24 primerov.

Zanimivo je, da je bilo od vseh pritožb pozitivno rešenih pet, med tem ko je bilo negativno rešenih kar 18, ostale pa še niso bile v razpravi. Neposredno na občinsko komisijo sta bili od 25 vlog naslovljeni le dve pritožbi, med tem ko so vse ostale prispele od republiških in tri celo od zveznih forumov. Torej se občani s svojimi prošnjami in pritožbami bolj obračajo na organe izven občine kot pa na komisijo, ki jo je občinska skupščina v ta namen postavila. Na seji so v zvezi s tem poudarili, da se bo morala omenjena komisija s svojim učinkovitejšim delom pridobiti več zaupanja; občanom pa mora biti jasno, da se vse pritožbe in razne vloge, naslovljene na republiške in zvezne organe, vrnejo na občino. Taka pot le podaljšuje čas reševanja pritožbe.

Odborniki so poudarili, da bo treba vložiti še več prizadevanj za izboljšanje dela občinske uprave in drugih organov, na katere se obračajo občani. Največ pozornosti bo treba posvetiti strokovnosti ljudi, ki delajo v teh organih.

Tudi samoupravni organi v delovnih organizacijah bodo morali več storiti za to, da bo v odnosu do proizvajalcev čim manj nepravilnosti in nezakonitih postopkov. To pa bo moč doseči le s kvalitetnejšim delom samoupravnih organov in z večjo odgovornostjo delavcev v upravnih službah.

F. S.

OB DNEVU NARODNE NOŠE V KAMNIKU

Kamniško turistično društvo je v nedeljo, 11. septembra, pripravilo zanimivo turistično prireditev — dan narodne noše. Poziv organizatorja je naletel na velik odmev med prosvetnimi društvi in posamezniki iz bližnje in daljne okolice Kamnika. Po oceni prireditelja je sodelovalo v sprevodu in programu okrog 350 ljudi v narodnih nošah, v 12 organiziranih večjih skupinah in manjših grupah posameznikov iz raznih krajev Slovenije.

Na pločnikih kamniških ulic se je zbralo blizu 5.000 opazovalcev. Mesto samo je bilo v prazničnem razpoloženju, okrašeno z zastavami, izložbena okna trgovskih lokalov pa so bila okusno opremljena z eksponati, ki jih je za ta praznik dal na razpolago in razporedil kamniški muzej. Tako urejeno mesto je pritegnilo na prireditev toliko ljudi, kot jih je le na redkokateri. Turistično društvo se je izkazalo, da je s svojimi sodelavci sposobno organizirati tako na široko zamišljeno turistično atraktivno prireditev. V pogledu udeležbe res dober začetek.

Praznik narodnih noš: Podgorci so se na slavje pripeljali v treh kočijah

Program se je začel ob 11. uri dopoldne na Titovem trgu s promenadnim koncertom godbe na pihala. Glavni del sporeda — sprevod in folklorni nastopi — pa je bil na vrsti ob 14. uri. Sprevod je krenil izpred osemletke Tomo Brejc točno ob napovedani uri. Na čelu so zahali trije konjeniki z zastavami. Zvrstila se je dolga vrsta udeležencev v narodnih nošah, ki so šli peš, za njimi pa sedem voz — od kočij, kolesljev do težkih »parizarjev«. Na njih so se vozili člani prosvetnih društev in folklornih skupin iz Kamniške Bistrice, Podgorja, Križa, Količevega in iz Trzina.

Največ priznanja med gledalci so bili deležni Trzinci s svojo izvirno zamislijo. Pod geslom »prav luštno je res na deželi« so na svojem vozu prikazali vrsto kmečkih opravil: od zibanja otroka v zibki, preje na kolovratu, klepanja kose itd. do »prešanja« mošta«. Mošt je bil iz pristnih trzinskih hrušk.

Na dvorišču za Samskim domom, kamor se je zgrnila množica gledalcev, so po pozdravu dr. Frantarja, predsednika Turističnega društva Kamnik, sodelujoče folklorne skupine predstavile vrsto narodnih plesov in pesmi.

V programu so sodelovali tudi Belokranjci v svojih značilnih narodnih nošah. Velikoplaninski pastirji v širokih klobukih, coklah in plaščih iz lipovega lubja so zapeli pastirsko pesem.

Po programu so nastopajoči skupaj z gledalci posedli k mizam in se odžejali. Ob zvokih narodnega ansambla so se obiskovalci te zanimive prireditve vrteli še pozno v noč.

Na sploh lahko rečemo, da je dan narodne noše v Kamniku, prvi po vrsti, izredno uspel. Bile so sicer nekatere pomanjkljivosti, ki pa jih bo v prihodnje mogoče odpraviti.

Dan narodnih noš v Kamniku bo moral postati tradicionalna prireditev, ki bo popestrila turistično življenje v naši občini.

-lj-

Sprejem izseljencev

Pododbor Slovenske izseljenske matice Kamnik—Domžale je pripravil v hotelu »Šimnovec« na Veliki planini za slovenske izseljence izredno pester in prisrčen sprejem.

Tudi letos je svoje rojstne kraje v »stari« domovini na območju občin Kamnik in Domžale obiskalo lepo število izseljencev in to največ tistih z onstran »luže«. Ko so si ogledali razne predele Slovenije in Jugoslavije, jih je pododbor Slovenske izseljenske matice Kamnik—Domžale, čigar predsednik je tov. Štefko Urbanc, tajnik pa tov. Klara Perčič, povabil na prijateljsko snidenje. Ker je že nekaj let bilo tako snidenje izredno dobro pripravljeno v prijetnem domačnostnem vzdušju v Kamniški Bistrici (izseljenci ne morejo pozabiti nekdanjega neprisiljenega »večernega vasovanja«), je ta odbor letos s še pestrejšim sporedom kot prejšnja leta pripravil snidenje v hotelu »Šimnovec« na Veliki planini.

Ob gornji postaji žičnice sta izseljence sprejela godba in folklorna skupina »Svobode« Kamniška Bistrica, fantje in dekleta v narodnih nošah pa so jim na prsi pripeli nagelj in rožmarin ter jih postregli s šilcem domačega žganja. V lepo urejenem hotelu, za kar gre vsa pohvala sedanjemu hotelirju, so izseljence sprejeli tov. Štefko Urbanc, predsednik pododbora SIM in tov. Franc Vidervol, predsednik SOb Kamnik. V pozdravnih nagovorih sta živo orisala zgodovinsko preteklost in nagel povojni razvoj naših narodov. Za topel in prisrčen sprejem so se zahvalili predstavniki izseljencev. Dvema vodjema izseljencev so podarili pravi kamniški majolki.

Med sporedom je goste v spremstvu dveh pastirčkov obiskal tudi pastir, »velikoplaninski župan« Drago Prelesnik v tipični starinski noši, in jim priklical v spomin stare pastirske običaje z Velike planine. Oktet »Bratje Pirnat« iz Domžal jim je zapel nekaj domoljubnih in borbenih pesmi. Folklorna skupina iz Stranj, ki je že dobro znana in cenjena po svojih dosedanjih nastopih, je v gorenjskih narodnih nošah pod vodstvom tov. Šteblajeve zaplesala venček starih plesov izpod Kamniških planin. Spomin na prejšnje čase, ko so izseljenci še živeli v »stari domovini«, jim je obudila dražba »lectovega srca«, okrašenega z gorenjskimi nageljni. Nato so se izseljenci pomešali med fante in dekleta v narodnih nošah ter zaplesali poskočne polke in valčke.

Obogateni z lepotami naših gora in spominom na našo gostoljubnost so se izseljenci žarečih obrazov vrnili v dolino Bistrice.

Ob vračanju v novo domovino smo jim zaželeli srečno pot.

KO

Dom na Starem gradu odprt

Dva meseca se je vleklo prizadevanje, da bi Planinsko društvo Kamnik po odhodu prejšnjega oskrbnika spet dobilo novega, ki bi prevzel oskrbo doma na Starem gradu. Društvo in občina sta utrpela precej škode, ko je bil dom vse poletje zaprt. Res so izkoristili ta čas za nekatera popravila in obnovo, vendar bi to lahko opravili tudi med sezono. S septembrom je prevzela oskrbovanje Starega gradu nova upravnica tov. Hrgova s hčerjo in zetom. Upamo, da bo tako poznana izletniška točka spet pritegnila mimo stalnih obiskovalcev še nove, saj je najboljša sezona za Stari grad jesenski čas. Ker vodi na Stari grad avtomobilska cesta in imajo gostje na voljo tudi prenočišča, se bo dom spet vključil v naš gostinski promet. Zasluži pa vso pozornost in podporo!

Vsem krajevnim organizacijam SZDL

III. PLENUM

Plenum Občinskega odbora SZDL Kamnik je sprejel naslednje zaključke:

Krajevne organizacije SZDL odvajajo le 30 % pobrane članarine, 70 % pa jim ostane za njihove lastne potrebe. S tem bo povečan interes krajevnih organizacij SZDL za pobiranje članarine.

Krajevne organizacije SZDL naj redno pobirajo članarino in ustrezni del odvajajo občinskemu odboru SZDL. Letna članarina je 240 S din.

Vsem udeležencem sestankov, ki jih sklicujejo občinski odbor SZDL, izvršni odbor občinskega odbora SZDL in predsednik, se izplača pavšalni znesek v višini 1000 S din. To velja le za udeležence zunaj Kamnika.

V septembru in oktobru naj krajevne organizacije SZDL organizirajo razgovore o vsebini IV. plenuma CK ZKJ, konkretni problematiki kraja, delovanju socialistične zveze in samoupravnih organov v krajevnem in občinskem merilu. Za organizacijo sektorskih posvetov se morajo med seboj pogovoriti predsedniki krajevnih organizacij. O datumih razgovorov je treba obvestiti občinski odbor SZDL.

Do konca leta 1966 naj plenum občinskega odbora SZDL obravnava delo in probleme organizacije SZDL na osnovi dosedanje razprave s predsedniki in tajniki ter razgovorov, ki bodo sledili, kot je navedeno v prejšnjem odstavku.

Pri rebalansu proračuna občine Kamnik naj ne bodo prikrajšane družbene službe, športne in kulturne organizacije.

Skupščina občine Kamnik naj čimprej uredi vprašanje lastništva kulturnega doma v Kamniku!

Likvidacijska komisija kmetijske zadruge naj čimprej zaključi s svojim delom!

Glede dogovorov krajevne skupnosti Šmarca s trgovskim podjetjem »Merkur« o ureditvi trgovine, plenum meni, naj o tem odločajo sami krajevni dejavniki. V kolikor trgovsko podjetje »Kočna« v Kamniku nima interesa za ureditev tega trgovskega lokala, naj krajevna skupnost sklene dogovor s katerimkoli trgovskim podjetjem.

Odbore krajevnih organizacij SZDL, zlasti pa predsednike, vljudno prosimo, da dogovore in sklepe plenuma spoštujejo.

Občinski odbor SZDL

Občinska zveza za telesno vzgojo ponovno v težavah?

Neaktivnost tega osnovnega športnega organa v občini v preteklih letih je ovirala večji razmah športa v Kamniku. Zato je bilo letos pričakovati, da se bo po reorganizaciji stanje precej izboljšalo. Vendar pa je zveza že v začetku svojega obstoja zašla v težave, ki kažejo, da šport v Kamniku še ni ubral prave poti, ampak se vrača na staro.

Čeprav so bile na občnem zboru OZTK točno začrtane smernice, po katerih naj bi potekalo delo, razvoj in finansiranje športnih organizacij, se sedaj tega ponovno ne upošteva. Ugotovitev občnega zbora, da je vzrok stagnacije športa neurejeno stanje v klubih, ki zaradi organizacijskih in materialnih težav ne morejo poživeti svoje dejavnosti, ter da mora biti telesna vzgoja v občini drugače vrednotena, saj presega športne namene in mora biti zato deležna tudi večje pomoči kot doslej, na žalost niso rodile sadu. Dotacija OZTK je premajhna celo za najmanjšo aktivnost njenih 13 sekcij, kje pa so še oprema in ostali izdatki. Zato ni nič čudnega, da na eni izmed svojih sej kljub 5-urni razpravi OZTK ni mogla najti pravega ključa za razdelitev teh sredstev, pač pa se je pojavilo vprašanje njenega nadaljnjega obstoja. Klubi, ki so vezani na tekmovanja, ne morejo zmanjšati svojih proračunov. Če k temu dodamo še neurejeno vprašanje opreme in da so športni objekti v Kamniku brez osnovnih sanitarij, ni čudno, da šport v Kamniku ne more doseči napredka v množičnosti in kvaliteti. Ni se tudi čuditi, da ni športnih funkcionarjev, saj morajo le-ti moledovati za sredstva, namesto da bi opravljali organizacijsko delo v klubu. Posledica tega je slabo organizirano delo in zapostavljanje množičnosti. Prav problem množičnosti postaja vse bolj pereč. Čeprav je med mladino v Kamniku veliko zanimanje, kar potrjujejo športne prireditve v okviru Tedna mladosti, se vedno manj mladine ukvarja s športom, ker jim klubi ne morejo omogočiti normalnih pogojev za vadbo. Tako mladina vse pogosteje zahaja v gostinske lokale in se tako ni čuditi med drugim tudi slabemu zdravstvenemu stanju mladih ljudi.

Rešitev tega problema je mogoča le tako, da se določi prednost najaktivnejšim in najperspektivnejšim sekcijam, vsa ostala tekmovanja pa naj bi potekala le v občinskem merilu. To bi prispevalo k množičnosti, hkrati pa bi bila taka tekmovanja tudi cenejša. Taka odločitev bo potrebna čimprej tudi v Kamniku.

Javna zahvala in priznanje

Turistično društvo v Kamniku se toplo zahvaljuje gospodarskim organizacijam: Podjetju Kamnik, Obrtnemu podjetju Zarja, Živilski industriji Kamnik, Sadni drevesnici in vrtnariji Kamnik, Mizarskemu podjetju Menina, Gostinskemu podjetju Planinka, Komunalnemu podjetju, Ljubljanatransport podr. Kamnik, Obrtnemu podjetju Sloga, Industriji pohištva Stol, Rudniku kaolina Črna, Splošnemu gradbenemu podjetju Graditelj, Tovarni kovanega orodja, Tovarni usnja, Trgovskemu podjetju Kočna, Tekstilnemu institutu Maribor, eksper. tkalnica, Kamnik, Tovarni kovinskih izdelkov Titan, Alpremu, Podjetju Meso, Tovarni Svilanit, Pekarni in slaščičarni Vesna, Občinskemu sindikalnemu svetu ter tov. Pančurju Jakobu, vrtnarskemu mojstru iz Mekinj, Fleretu Jožetu, vrtnarskemu mojstru iz Kamnika, vsem gostinskim podjetjem iz Kamnika in ostalim za materialno pomoč pri organizaciji dneva narodnih noš v Kamniku.

Posebna zahvala naj velja Industrijskemu kombinatu Svit, ki je prevzel pokroviteljstvo nad prireditvijo ter je vsestransko pomagal pri njenem organiziranju.

Vse priznanje aranžerjem izložbenih oken, tov. Kratnar Faniki, Vidervol Sonji in Pečnik Anici.

Iskrena hvala vsem narodnim nošam iz Ljubljane, Trzina, Domžal, Gmajnice, Mengša, Radomelj, Lukovice, Visokega, Duplice, Podgorja, Vrhpolja, Kamniške Bistrice, Jarš, Komende, Oiševka, Nevelj in Kamnika ter folklornim skupinam iz Metlike, Kamniške Bistrice in Duplice, ki so s svojim nesebičnim prizadevanjem in z znatnimi osebnimi stroški počastili našo prireditev ter v tako lepem številu in v povečini z izbranimi ter izvirnimi narodnimi nošami prihiteli v stari turistični Kamnik.

Naša topla zahvala naj velja tudi kot vabilo za prihodnje leto.

Turistično društvo Kamnik

RK je podal obračun dela

Občinski odbor Rdečega križa Kamnik je imel svoj redni letni občni zbor, na katerem so bila podana poročila o 14-mesečnem delu v tej humani ustanovi.

Zbirali smo vse, kar more koristiti nesrečnežem, prizadetim v raznih elementarnih nesrečah.

V naši občini smo razdelili:

321 kg rabljene obleke v vrednosti 449.200 S dinarjev, 3.752 kg hrane v vrednosti 962.400 starih dinarjev. Živež smo prejeli iz mednarodne pomoči RK.

Nabrali smo:

Za pomoč Pomurju: 746 kom. oblačil v vrednosti 666.860 starih dinarjev in 821.111 S dinarjev v gotovini.

Za pomoč Indiji: 4,281.567 S din.

Izvedli smo krvodajalsko akcijo, žal pa se odzvalo le 834 oseb. Hvalevredno je, da je letos prvič prisluhnil tej humani akciji tudi aktiv RK na gimnaziji, ki se je skupno s tov. prof. odpeljal na zavod za transfuzijo, kjer je 31 oseb oddalo kri.

Na proslavi odlikovanih krvodajalcev je predsednik dr. France Pucelj razdelil 18 zlatih značk krvodajalcem, ki so dali kri 10-krat. in pa 65 srebrnih tistim, ki so dali kri 5-krat.

Izvedeno je bilo 5 tečajev po 20 ur za prvo pomoč.

Predavanja so bila: dve o alkoholizmu, eno o kontracepciji, na območju krajevnih organizacij v času občnih zborov pa je tov. dr. France Pucelj imel brezplačno 17 predavanj z zelo zanimivo temo in rentgenskimi slikami: Pomen zdravljenja rednega in nerednega TBC bolnika.

Za razpečavanje slikanic, značk, brošur in propagandnega materiala pa je naš Podmladek na prvem mestu. V šoli, kakor izven nje, pridno pomaga in je vključen v vseh akcijah. Želeti je, da bi mladina posnemala te malčke.

V nov odbor je za predsednika ponovno izvoljen tov. dr. France Pucelj.

H. M.

Društvo »Grintovec« in njegova dejavnost

Šolska športna društva imajo za vsako komuno zelo velik pomen. Prav v ŠSD dobivajo otroci veselje do raznih panog športa, ki so pogoj za poznejše vključevanje v razna ostala društva. Zaradi tega je delo v društvu zelo koristno in bi ga morale OZTK, šola in ostale delovne organizacije bolj podpreti, kajti zavedati bi se morale, kako zelo je v današnjem času potrebna vzgoja doraščajočemu otroku.

V šolskem letu 1965/66 se je naša dejavnost močno razvila, saj je bilo včlanjenih kar 131 učencev. Ko bo dograjena nova telovadnica, bodo dane možnosti še vsem tistim, ki sedaj ob teh skromnih pogojih ne morejo priti na vrsto. Društvo »Grintovec« vključuje v svoje delo naslednje sekcije, vodijo ali vodili pa jih bodo: rokomet (tov. Novak), orodna telovadba (tov. Maleš, tov. Pogačar), košarka (tov. Sitar), folklora (tov. Jeršan — sekcija je ukinjena), smučanje (tov. Pogačar — sekcija je ukinjena), atletika (tov. Ponikvar — sekcija se bo šele ustanovila), odbojka (tov. Vobovnik — sekcija se bo šele ustanovila). Delo vseh sekcij je bilo pohvale vredno. Zelo lepa in uspešna je bila akademija, ki jo je v počastitev dneva mladosti 25. maja priredila sekcija za orodno telovadbo. Košarkaška in rokometna sekcija sta precej tekmovali in požeeli lepe uspehe. Več je bilo zmag kot porazov, a tudi zadnji so za mladino vzgojni, saj jo uče, da je treba poraz prenesti mirno, »fair«, res športno.

Velik klicaj smo dali letos tudi propagandi, ki pa žal še ni dosegla vidnejših uspehov. Društvo je naročilo vitrino, ki je že izgotovljena in bo z novim šolskim letom skušala na eni strani izmed kamniških ulic izboljšati naš ugled. S tem bodo mimoidoči občani dobili vpogled v delo posameznih sekcij društva. Upamo, da bomo na občini naleteli na razumevanje in dobili potrebno lokacijo za namestitev le-teh. »PJ«

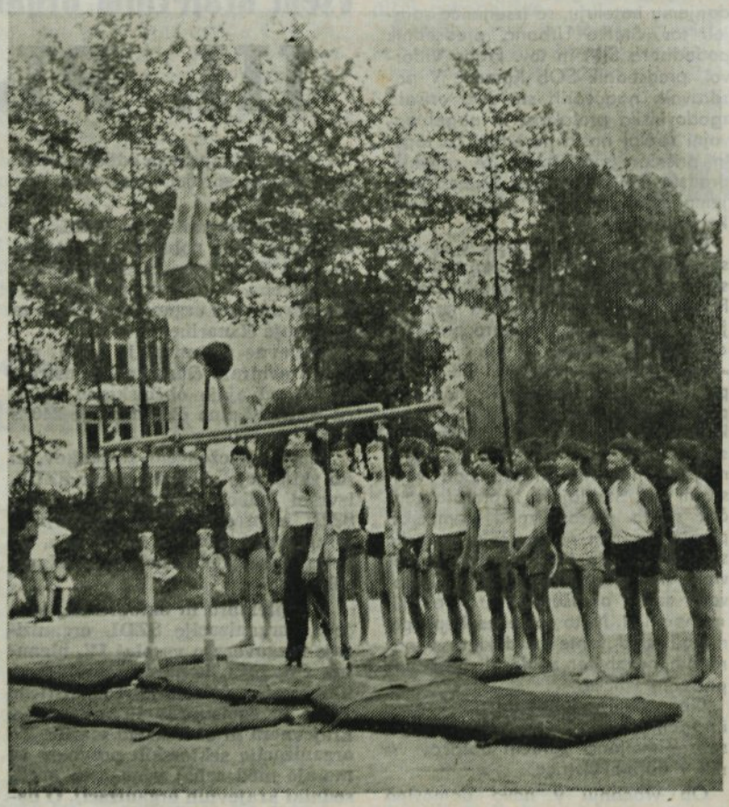

ŠSD Grintavec

PROSTO PO VREMENSKI NAPOVEDI ZA KAMNIK:

20. AVGUSTA — močan veter in hud naliv.

Tega dne je res nastal izredno močan veter in vse je kazalo, da bo za njim prišla tudi huda ploha. Res je bilo tako. In Kamničan, ki tudi sam pomaga na cesti ali na pločniku odmetavati »čike« in razne vrste dekorativnega ovojnega papirja, si je zadovoljno pomel roke. Spet bodo ulice temeljito počiščene! Nič zato, če ti nanese v oči drobnega prahu in se komaj otepaš raznih papirjev in papirčkov od lizik in drugih dobrot pred slaščičarno in drugimi lokali!

Veter je pomedel drobnarije, naliv je temeljito pomil ulice, občan pa je z zadovoljstvom in nasmehom odvrgel nov čik in prazno cigaretno škatlo kraj koša za smeti.

Čistoča našega mesta ni samo stvar komunalnega podjetja, ampak je tudi stvar kulture slehernega občana!

-na-

OBISK PRI KAMNIŠKIH ODBOJKARJIH

Obiskali smo naš Odbojkarski klub pri Sindikalnemu športnemu društvu Kamnik. Bili so ravno v največjih pripravah na bližnji jesenski del prvenstvene sezone.

Klub, ki **bo prihodnje leto slavil 20-letnico ustanovitve,** ima danes 110 članov, ki po večini redno vadijo skozi vse leto. Namen njihove dejavnosti je zabava in učinkovita telesna vadba, ki jo odbojkarski šport vsekakor nudi, saj enakomerno razvija vse igralčevo telo. Število članstva bi bilo lahko še večje, če bi imel klub na voljo več igrišč oziroma na teh vsaj razsvetljavo, da bi bilo moč trenirati tudi v večernih urah. Množičnost kolektiva resno omejujejo tudi veliko premajhne možnosti treninga v telovadnici in preskromno število trenerjev. Za več trenerjev oziroma vaditeljev v klubu namreč nimajo zadosti finančnih sredstev, čeprav so sedanji razmeroma plačani.

To, kar je n. pr. za telovadno društvo »Partizan« telovadna akademija, ki je vedno pregled in manifestacija njihovega dela, je za igralce vseh športnih iger tekma. Na tekme, bodisi prvenstvene ali prijateljske, so se v klubu pripravljali na številnih rednih treningih.

Na stotine ur kondicijskega treninga in vaj tehnike in taktike je potrebno opraviti vsakemu odbojkarju, da lahko na tekmovanjih uspešno nastopa. Ta trud ni zaman, igralec postane utrjen, zdrav, jeklenih mišic, poleg tega pa ima na tekmovanjih tudi izreden športni užitek. *Vsa kvalitetna tekmovanja pa ne* pritegnejo samo veliko število starejših gledalcev, ampak navdušujejo predvsem mladino, ki potem v še večjem številu vstopa v vrste športnikov.

Vsega tega so se v zadnjih letih *v OK Kamnik dobro zavedali. Organizirali* so veliko število tekmovanj.

Domači trenerji ing. Jernej Stele, Milan Windšnurer, Marta Stele in Lado Debeljak so ob občasni pomoči trenerjev Podlogarja in Obersnela iz Ljubljane pripravljali za nastope *naslednje ekipe:*

I. moštvo članov, ekipo članic, ekipo mladink, dve vrsti mladincev in vrsto veteranov »Old-boys«.

Od teh vrst so se najbolj odlikovali člani, ki so si leta 1964 priborili prvo mesto v zahodnem delu *II. rep. lige in se tako za leto 1965* plasirali tretjič v zgodovini kluba v I. slovensko odbojkarsko ligo, kar je najvišje tekmovanje v republiki (naslednja stopnja je že zvezna liga). Kot novinci v ligi so se lani lepo odrezali, zasedli so med desetimi ekipami dobro šesto mesto pred Triglavom iz Kranja, Hočami, Žirovnico in Črnučami. Edino ekip Bežigrada, Maribora in Kanala jim lani ni uspelo premagati. Letos je njihova naloga precej težja, saj tekmujeta v I. slovenski ligi lanskoletna zvezna ligaša mariborski Branik, FOK Ljubljana in se odlični novinci iz Izole.

Z vrsto lepih zmag, med katerimi je najpomembnejša lanskoletna nad letošnjim zveznim ligašem Celje, so se izkazale tudi članice. Ekipa je zlasti lani igrala odlično. Z izvrstno igralko Marto Steletovo, ki se je od ŽOK Ljubljana zopet vrnila v domači klub, so lani dosegle častno tretje mesto tako v rep. ligi kot v tekmovanju za slov. odb. pokal. Škoda, *da na zaključnem turnirju sled*njega prvenstva oktobra 1965 ni mogla več igrati obolela, odlična Kržetova, sicer bi jim morda uspelo obdržati še prvo mesto. Letos nastopajo *s precej pomlajeno vrsto in* so ravno pred kratkim zabeležile v prvenstveni tekmi z ekipo Jesenic svojo prvo zmago. Marljiv trening, zlasti mlajših, ni bil zaman!

Ob lanskem »Ulčarjevem memorialu«

Od ostalih ekip je treba omeniti še doseženo prvo mesto »Old-boysev« v medobčinski ligi tekmovalne skupnosti Kamnik (bivša ljubljanska podzveza) tako lani kot tudi v letošnjem spomladanskem delu prvenstva.

OK Kamnik je znan tudi kot zelo dober organizator odoboj. prireditev. Lani so prvikrat organizirali turnir za »Ulčarjev memorial« v počastitev v letu 1964 tragično preminulega njihovega najboljšega igralca Jožeta Ulčarja. Ta turnir so organizirali tudi letos. Zelo dobro pa so tudi izvedli občinska prvenstva, velik polfinalni turnir za slovensko mladinsko prvenstvo in kot krono vsega mednarodno srečanje moških ekip Spartaka iz Brna in Kamnika, ki je bilo tako dobro organizirano, da bi bila taka organizacija v ponos celo meddržavnemu srečanju. Za doseganje večjih uspehov pa bi morali zlasti mlajši igrati mnogo več tekem kot so jih do sedaj. Žal klub ne razpolaga z zadostnimi finančnimi sredstvi, ki bi bila potrebna za izvedbo takega programa. Pri OK Kamnik niso zadovoljni z dosedanjim ključem razdeljevanja finančnih sredstev s strani občinske zveze za telesno vzgojo. Menijo, da ni prav, če nogometni klub Kamnik, ki ima manjše število članstva in tekmuje v nižjih ligah kot odbojkarji, dobiva letno od Občinske ZTK toliko denarja kot npr. trije klubi skupaj: odbojkarski, teniški in smučarski pri SŠD Kamnik. Te stvari, pravijo odbojkarji, se morajo nujno spraviti v pravičnejše odnose, zlasti še zato, *ker se na enega nogometaša troši* za enake potrebe dosti več sredstev kot na enega ostalih športnikov v komuni.

Pri OK Kamnik smo vprašali tudi, kako je z disciplino v klubu. »Pri mladini je odlična, dočim za nekatere člane I. moštva tega ne bi mogli trditi«, so nam odgovorili. Nespoštovanje do starejših, izredno delavnih funkcionarjev in strokovnjakov, do pravil, reda in discipline v klubu ter domišljavost so vse prepogost pojav. Odbor kluba, matično *društvo in Ob ZTK bodo mo*rali v bodoče takšne primere še ostreje obsojati, kajti le tako bo mogoče dvigniti uspehe vseh članov kluba, starejši izkušeni klubski sodelavci, ki jim je uspelo povzpeti barve kolektiva tako visoko, pa bodo *še naprej z veseljem ostali in delali* med njimi.

-K

· Odbojkarske novice · Odbojkarske novice ·

24. julija je ekipa OK Kamnik B sodelovala na turnirju v Jaršah ob občinskem prazniku Domžale. Kamničani so bili drugi za Jaršami in pred ekipo JLA iz Ljubljane ter pred Zagorjem.

31. julija je OK Kamnik organiziral občinsko prvenstvo kamniške komune. Na tem turnirju, ki je bil organiziran v počastitev občinskega praznika, so osvojili prvo mesto mladinci OK Kamnik, okrepljeni z igralcem I. moštva Zuletom, pred kombiniranо ekipo Podjetja »Kamnik« in Svilanita, OK Kamnik B, Podskala (bivši Old-boysi) in Jaršami.

Turnirja v počastitev občinskega praznika v Zagorju so se 7. avgusta udeležili tudi mladinci OK Kamnik. Z zmagama nad ekipo Partizana iz Zagorja (oba z 2 : 1) so si priborili Kamničani I. mesto. V ekipi Kamnika sta igrala tudi člana I. ekipe Debeljak in Irt.

V prijateljski tekmi je prvo moštvo OK Kamnika premagalo ekipo »Ingrada« iz Celja s 3 : 0 (8,12,9). Večina igralcev te celjske vrste igra pri Braslovčah, ki so trenutno na II. mestu II. republiške slovenske lige — vzhod.

Na tradicionalnem turnirju za »Ulčarjev memorial, ki je bil letos 21. avgusta organiziran že drugič, je zmagala ekipa TVD Partizan Kočevje pred oslabljeno ekipo OK Kamnik I, Jaršami in OK Kamnik B. Rezultat tekme Kočevje : OK Kamnik je bil 2 : 0 (8,10).

Pred tedni je odšel na odsluženje vojaščine igralec I. moštva OK Kamnik tov. Podjed Franc, 25. t. m. pa gre na to pot še tov. Ladislav Debeljak. Z Mavrinom vred bodo tako kar trije od »prvih sedmih« odsotni. Prvemu moštvu res ne bo lahko!

Milan Windšnurer

Šahovski turnir

V Domžalah je bil 17. septembra zaključen peti Zupančičev spominski šahovski turnir. Tudi letos so nekdanji šahovski sodelavci obeh pokojnih šahovskih organizatorjev odigrali turnir v dveh skupinah po 12 igralcev in pritegnili v borbo več močnih igralcev iz Ljubljane. V A skupini je že tretjič z 8 točkami zmagal Plavčak iz Ljubljane pred Vidom Vavpetičem iz Domžal 7,5,3, Kržišnik 7 itd. V B skupini je zmagal domačin Laznik z 8,5 točkami pred Zupančičem 8, tretji je bil Lojze Jagodic iz Podgorja, četrto in peto mesto pa si delita Limbek in Štefan Pogačar iz Kamnika. Domžalski šahisti so zbrali in žrtvovali za turnir 450.000 S din. Na turnirju si je Vavpetič priboril naslov mojstrskega kandidata, Laznik pa 2-kategorijo.

Za delo z živili je potrebno strokovno znanje

Glede na zahtevo Uredbe o tečajih *in izpitih za pridobitev osnovne*ga znanja o higieni živil (Uradni list LRS št. 21-108/59) je Občinska skupščina Kamnik pooblastila Delavsko univerzo Kamnik, da organizira ustrezne tečaje za pridobitev osnovnega znanja iz higiene živil.

V preteklih dveh mesecih je Delavska univerza Kamnik izvedla že prve tečaje te vrste, ki so se jih udeležili pretežno delavci iz privatnega gostinstva, trgovskega podjetja »Kočna«, gostinsko podjetje »Planinka«, »Prehrane« Ljubljana — »Samopostrežne« Kamnik in Živilske industrije Kamnik. Program tečaja je obsegal 25 ur predavanj iz higiene živil, preprečevanja in zatiranja nalezljivih bolezni, osebne higiene, higiene prostorov ter zakonskih predpisov s področja sanitarne inšpekcije.

Za predavatelje je delavski univerzi uspelo pridobiti dobre strokovnjake, ki so se potrudili, da so *svoje znanje in izkušnje* v čim dostopnejši obliki posredovali udeležencem tečaja.

Po zaključku predavanj so vsi slušatelji opravili preizkusni izpit pred posebno komisijo, ki jo je določila občinska skupščina. Od 78 slušateljev so vsi *razen dveh pokazali na* izpitih solidno znanje in dokazali, da lahko uspešno opravljajo svoje delo *na zelo občutljivem področju zado*voljevanja potreb občanov.

Vsi prisotni so menili, da je taka izobrazba potrebna. Izrazili so željo naj s takim načinom strokovnega izobraževanja delavska univerza še nadaljuje. Pri izvedbi naslednjih tečajev bi *kazalo od udeležencev* v začetni in končni anketi zvedeti, kakšne konkretne želje imajo delavci s tega področja dejavnosti. Že na teh tečajih so namreč izrazili željo, naj delavska univerza organizira gostinsko gospodinjski tečaj, ki bi posebno koristil gostinskim delavcem našega kamniškega turističnega območja. Delavska univerza je že v stiku z Gostinskim šolskim centrom v Ljubljani in Višjo gospodinjsko šolo v Grobljah, ki ji bosta nudila vso strokovno pomoč. Poleg tega pa bo pripravila za zimske mesece vse potrebno **za pričetek gospodinjskih in živiljskih tečajev** na območju naše občine, za kar je pri dekletih in mladih gospodinjah veliko zanimanja.

Dosedanji slušatelji na tečajih o higienskem minimumu pridobljeno znanje že uporabljajo v praksi, kar je najboljši dokaz nujnosti po tej *vrsti izobraževanja.*

Iv.

Razgibana dejavnost kamniških strelcev

Čeprav v »Občanu« že dalj časa nismo ničesar brali o delu strelcev v naši občini, to seveda ne pomeni, da v tem času niso bili aktivni. Bili so, pa še kako. Lahko rečemo, da so med najbolj delovnimi športniki naše občine. Komaj bi prešteli vsa tekmovanja, ki so jih sami organizirali ali pa so se jih udeležili v zadnjih treh mesecih. Omejili se bomo le na nekatera pomembnejša tekmovanja.

Strelci »Stola« že tretjič najboljši v Sloveniji

Strelska družina »Stol« Kamnik je letos junija organizirala VII. republiško prvenstvo lesne industrije v streljanju z zračno puško. Seveda so spet zmagali dupliški strelci in so že petič *osvojili prehodni pokal rep.* odbora sindikata lesnoidustrijskih delavcev. Ker so ga osvojili tokrat že tretjič zapored, so ga obdržali v trajno last. Nov prehodni pokal pa bo v letu 1967 *razpisal SD »Marles«* iz Maribora.

Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 17 petčlanskih ekip iz vse Slovenije. Ekipno sta prvi dve mesti *zasedli ekipi Stola z 1207 oziroma* 1184 krogi, tretje mesto pa je pripadalo ekipi »Marlesa« Maribor z 1178 krogi. Najboljši posameznik je bil Stane Ipavec SD Stol Kamnik z 257 krogi od 300 možnih. V zmagovalni ekipi Stola so sodelovali Peter Bertoncelj, Miha Marn, Mirko Semeja, Janez Bajde in Franc Kerec.

Pionirji:

Štebe Roman drugi, ekipa Kamnika tretja na republiškem prvenstvu z MK puško.

Vse priznanje je treba dati pionirjem — *strelcem, ki so letos junija* na republiškem prvenstvu z malokalibrsko puško v Ljubljani dosegli 3. mesto. Dosegli so 1033 krogov, Kranjčani kot drugi so jih prehiteli *le za en krog. Prvi pa so bili* Mariborčani z 1103 krogi.

Med posamezniki se je najbolj izkazal občinski prvak Roman Štebe z Duplice, ki je dosegel enako število krogov kot zmagovalec, vendar z manj polnimi zadetki, tako da je dosegel lepo drugo mesto. Ostali člani ekipe pa so se zvrstili takole: 7. Srečko Krevs, 30. Bogomir Gale in 47. Florjan Šunkar.

Vsekakor lepa spodbuda za nadaljnje športno udejstvovanje mladih strelcev.

XXI. republiško strelsko prvenstvo

Na občinskem prvenstvu z MK orožjem 23. julija letos so izpolnili pogoje za udeležbo na republiškem prvenstvu tile tekmovalci: Bertoncelj Peter (Stol), Rihtar Ivan (Kamnik), Kerec Franc (Stol), Marn Miha (Stol), Podgornik Ivan, Peršin Ivan, Klemenc Janez (vsi Kamnik) z malokalibrsko puško; mladinec Peršin Mirko (Kamnik) z MK puško; Zore Franko (Kamnik) z pištolo Drulov; Podgornik Ivan (Kamnik) z MK puško standardne izvedbe.

Na republiškem strelskem prvenstvu v Ljubljani od 5.—7. avgusta se je ekipa Kamnika z MK puško uvrstila na sedmo mesto (Marn, Bertoncelj, Klemenc, Rihtar) z 1849 krogi. Prvo plasirana ekipa Ljubljana—Vič je dosegla 2050 krogov. Posamezniki so se uvrstili med 32. in 44. mestom.

Lep uspeh je dosegel v tekmovanju z MK pištolo »Drulov« Zore Franko (Kamnik), ki se je z 474 krogi uvrstil na 10. mesto v republiki in s tem osvojil naslov mojstra strelca.

Ta naslov sta si na MK puški pridobila tudi Marn Miha in Podgornik Ivan.

Tekmovanje v počastitev občinskih praznikov Kamnika, Domžal in Zagorja

Kamniški strelci so eni redkih športnikov, ki se udeležujejo skoraj vseh tekmovanj, prirejenih v počastitev občinskih praznikov. Ob prazniku občine Kamnik so za prehodni pokal ObO SZDL tekmovali na MK puški strelci iz Kamnika, Domžal, Zagorja in Škofje Loke. Zmagali so Kamničani z 921 krogi pred Domžalami z 905 krogi in Škofjo Loko z 894 krogi. Med posamezniki je bil najboljši Peter Bertoncelj z 241 krogi.

Za praznik domžalske občine je bilo podobno tekmovanje v Jaršah. Zmagale so Domžale pred Kamnikom in Zagorjem.

Na tekmovanju v počastitev občinskega praznika Zagorje so bili prvi Kamničani z 1078 krogi pred Domžalami z 1023 krogi.

F. S.

Roman Štebe iz Duplice: strelec, ki veliko obeta. Letos drugi v Sloveniji

Zore Franko: letos je osvojil naslov mojstra strelca s pištolo »Drulov«

Podelitev nagrad šolam in učencem

Pri poklicnem usmerjanju

Razvoj proizvodnje je prinesel najprej važne tehnične izboljšave in nato veliko diferenciacijo delovnega procesa. V tem hitrem procesu tehničnega izpopolnjevanja proizvodnega procesa smo posvetili še vedno premalo pozornosti delovnemu človeku. Protislovje med hitrim izpopolnjevanjem tehničnega procesa in neupoštevanjem človeka, se je pokazalo tudi navzven: pogostne nesreče pri delu, poklicne bolezni, fluktuacija delovne sile, razdiranje učnih pogodb itd. Postalo je očitno, da brez človeka, ki je dragocenejši od strojev, ni mogoče izboljšati produktivnosti dela. Človek-delavec, je postal predmet znanstvenega proučevanja, ki temelji na osnovnem spoznanju, da se ljudje razlikujejo med seboj glede na psihične in fizične značilnosti in da različni poklici terjajo različne sposobnosti. Med desetisoč poklicev se je treba odločiti za en sam poklic, in to tisti, ki *nam osebno ustreza*, za katerega imamo potrebne zmožnosti, veselje in izkustvo. Neprimerna izbira poklica ne prizadene le posameznika, pač pa ima širše posledice: posameznih vrst strokovnjakov preostaja in se morajo prekvalificirati, drugod pa jih manjka. Moderni tehnološki postopki zahtevajo, da se izbira poklica ne prepusti slučaju. To je v vseh industrializiranih deželah narekovalo razvoj poklicnega usmerjanja, ki se pri nas kaže kot preventivno sredstvo za racionalno zaposlovanje delavcev in *odpravljanje neskladij v strukturi* in obsegu kadrovskih potreb. **Danes pojmujemo poklicno usmerjanje kot dolg nepretrgan proces trajne družbene aktivnosti in strokovne pomoči mladini in odraslim v vsestranski pripravi na izbiro poklica, izbiri sami in vraščanju v poklic s ciljem harmoničnega usmerjanja človekovih osebnih značilnosti, sposobnosti, izkustev in nagnjenj z zahtevami posameznih poklicev in družbenimi potrebami.** Pravilna izbira poklica ni enkratna zadeva, ampak proces, ki ga spremljajo dolgotrajne priprave, opazovanja in zorenje ter je odvisna od več med seboj povezanih faktorjev: spola, starosti, osebne lastnosti in konstitucije, izkustva, zanimanja, nagnjenja, telesne in duševne zmožnosti posameznika, pogojev vzgajanja, možnosti zaposlitve, težav v poklicu, ugodnosti, zahtev delovnega mesta, vrste in pogojev dela.

Tak cilj poklicnega usmerjanja smo nakazali v jesenskih učnih načrtih za poklicno usmerjanje z željo, da bi ga v šolah vnesli v podrobne učne načrte, kar bi nam zagotovilo trajno, nepretrgano in načrtno poklicno oblikovanje učencev.

Vse šole na našem območju so izredno dobro sodelovale pri poklicnem vzgajanju svojih učencev, nekatere pa so pokazale še posebno dober uspeh. Posebna komisija se je odločila, da nagradi osnovno šolo Komenda-Moste, pohvali pa osnovni šoli Moravče in Brdo. Nagradila je tudi nekatere učence, ki so nazorno ali na kak posebno svojstven način pokazali v šolskem izdelku svoje poklicno formiranje. Knjižne *nagrade so dobili naslednji učenci:* Brinovec Ivica iz osnovne šole Dob, Zalokar Ivica iz osn. šole Komenda-Moste, Logar Marta iz I. osn. šole v Domžalah, Jenčič Milan iz osn. šole Mengeš. Posebne pohvale smo podelili še: na osnovni šoli Komenda-Moste Maren Ireni, Vrtnik Sonji, Burnik Viki, Jenko Slavki, Zupin Mariji, na osn. šoli Dob Grčar Nuši, na osn. šoli Radomlje pa Tomšič Meliti.

Starši imajo važno vlogo pri poklicnem zorenju svojega otroka, *načrtno in nenehno pa morajo posegati* v tako občutljiv proces, kot je zorenje mladega človeka, edino le pedagogi, ki so za to strokovno usposobljeni. Trajnost v tem procesu bi bila zagotovljena s tem, da pedagogi vnesejo poklicno vzgojo v svoje podrobne učne načrte pri vseh šolskih predmetih in v vseh razredih, kar pa je bilo do sedaj skoraj povsod premalo poudarjeno. Da bi to delo v novem šolskem letu kar najbolje uspelo, bomo ob pričetku šolskega leta 1966/67 organizirali skupaj z Zavodom za prosvetno pedagoško službo posvet s pedagogi o splošnih pedagoških načelih in metodah poklicnega usmerjanja na šolah.

Baloh Stanka

V KOMENDI JE BILO TEKMOVANJE TRAKTORISTOV

V nedeljo, 21 avgusta, je bilo v Komendi izbirno tekmovanje traktoristov Agrokombinata »Emona« z geslom: »Kdo je najboljši?« V preteklem letu je bilo enako tekmovanje na Drnovem pri Duplici, le da je bilo zelo skromno. Izbrali so ekipo, ki naj bi zastopala Agrokombinat »Emona« in društvo traktoristov in kmetijskih strojnikov Kamnik na republiškem tekmovanju. Nagrad tedaj ni bilo ne na tekmovanju v okviru Agrokombinata, ne na republiškem tekmovanju. Šlo je zgolj za častno uvrstitev in za čimboljše mesto na tekmovanju. Prepričani smo bili, da bo letošnje tekmovanje pod takimi pogoji, kot so bili lani, zelo težko organizirati. Vendar se je izteklo vse drugače.

Agrokombinat, ki se je v preteklih letih notranje organiziral v specializirane obrate, se zaveda, da so v obratu »Poljedelstvo«, nosilcu proizvodnje pri strojni obdelavi zemlje in spravilu pridelkov z modernimi stroji, potrebni strokovno usposobljeni kadri — traktoristi. Zato je bilo letos tekmovanje vsestransko podprto. Agrokombinat je dal denarne nagrade 30.000, 20.000, 10.000 din in prehodni pokal. Zmagovalcu v oranju je poklonil ročno uro, Društvo traktoristov in kmetijskih strojnikov Kamnik pa pismena priznanja o sodelovanju na tekmovanju.

Posebnost tega tekmovanja je bila prav gotovo ta, da niso smeli tekmovati vsi traktoristi obrata »Poljedelstvo« (teh je več kot 70), ampak je bil določen ključ, po katerem je vsaka delovna enota lahko poslala le določeno število tekmovalcev. Za tekmovanje so določili najboljše. Zaradi tega smo imeli priložnost videti kvalitetno oranje, v ocenah pa sorazmerno majhna odstopanja.

Traktoristi iz družbenih in zadružnih posestev iz Kočevja, Kranja, Ljubljane (AE), Maribora, Murske Sobote, Nove Gorice in Žalca so tekmovali v spretnostni vožnji s traktorjem in prikolico, v poznavanju teorije (v obliki testov) in oranju.

Kvalitetno oranje je osnovni in temeljni agrotehnični ukrep pri današnjem kultiviranju zemljišča, zato je bila tudi ocena iz oranja sestavljena iz večjih sestavnih delov, kot so odpiranje brazde (sendvič), globina oranja, prileganje brazd, izgled krone, končni izgled izorane parcele itd. Skupno je lahko tekmovalec dosegel v oranju 200 točk, pri spretnostni vožnji 50 točk in poznavanju teorije, motoroznanstva in agrotehnike 100 točk.

Posebna strokovna komisija, ki so jo sestavljali agronomi in kmetijski tehniki, je tekmovalce ocenjevala po zveznih predpisih.

Tekmovalec, ki je zbral največ točk v oranju, je prejel ročno uro z vgraviranim napisom: »Najboljši orač na Agrokombinatu »Emona« v letu 1966. **To priznanje si je zaslužil v letošnjem letu tov. Štupar Jernej iz Komendske Dobrave.**

Prvi trije so si na izbirnem tekmovanju pridobili pravico, da tekmujejo na republiškem tekmovanju, ki je bilo 11. septembra 1966 prav tako v Komendi. Tu smo lahko videli visoko raven kvalitetnega oranja. Tekmovalci Agrokombinata »Emona« so kljub močni konkurenci zavzeli II. III. in IV. mesto. To pa je izreden uspeh ne samo za tekmovalce, ampak tudi za obrat »Poljedelstvo«, kjer so zaposleni. Z rezultati tekmovanja so tekmovalci pokazali, da so pri vsakdanjem delu sposobni opravljati delo strokovno, kar je naša glavna skrb.

Letos so poleg denarnih nagrad Agrotehnike iz Ljubljane (50.000, 40.000, 30.000 starih dinarjev) in GOLT Slovenije (20.000, 10.000 S dinarjev) prejeli prvi trije zmagovalci še plakete GOLT Slovenije, tovarna IMT Beograd -Rakovica pa je podelila prvim trem tekmovalcem, ki so tekmovali na njihovih traktorjih tip 555, še naslednje nagrade: prva: televizor, druga — radioaparat, tretja — ročna ura. Prvouvrščeni tekmovalec na traktorju Zadrugar 50/L (Landini), izdelek tovarne IMR Beograd, pa je prejel dvokolo.

Tako so poleg traktoristov med seboj tekmovale tudi tovarne IMR Beograd in IMT Beograd-Rakovica v kvaliteti svojih traktorjev.

Spričo novih carinskih predpisov, ki so v izdelavi pri Zvezni skupščini v Beogradu za uvoz kmetijske mehanizacije, so se začele domače tovarne zanimati za domače tržišče. Dejstvo, da smo sprejeti v mednarodno gospodarsko organizacijo GATT, se naša domača industrija traktorjev z vso resnostjo zaveda morebitnih posledic, če kupce pridobe, jih spoznajo s kvaliteto, prikladnostjo in z vsemi dobrimi lastnostmi traktorjev, ki jih izdelujejo naše domače tovarne.

Tudi v tem smislu je imelo tekmovanje svoj globlji pomen in žal, da si ga prav okoliški kmetje niso ogledali v takem številu, kot smo pričakovali.

Tekmovanje je v celoti uspelo.

A. G.

Tretjo nagrado je kot najboljši orač prejel tovariš Jernej Štupar

Razširjenost tiska v Komendi

Če vemo, kako velikega pomena je tisk, ki seznanja državljane z dogodki doma in po svetu, ima pomembno vzgojno vlogo, je prav, da pogledamo, kakšno je stanje in razširjenost tiska pri nas.

Marsikdo trdi, da ni potrebno, da bi bil naročen na časopis, a drugi zopet, da brez njega skoraj ne more biti. Poglejmo, kakšno je stanje vseh časnikov, ki so dostavljeni naročnikom ali prodani na območju naše pošte.

Okoliš pošte Komenda (pristojni KU Komenda) obsega 14 naselij s 600 hišami in 3000 prebivalci.

Dnevne liste dobiva 92 naročnikov (Delo — 64, Ljubljanski dnevnik — 28), časopise, ki izhajajo dvakrat tedensko, prejema 89 naročnikov (Glas — 87), tedenske časopise pa 801 naročnik (Nedeljski dnevnik 232, TT — 130, Kmečki glas 117, Pavliha — 35, Zvitorepec — 35, Tovariš — 31, Mladina — 24 itd.)

Liste, ki izhajajo dvakrat mesečno, prejema 414, mesečne liste in revije pa 905 naročnikov (Upokojenec — 167, Občan — 150, Naša žena — 75, Avto-moto — 50, Otrok in družina — 27, Lovec — 19, Čebelar — 12, Prosvetni delavec — 11 itd.).

Tako pridejo na vsako hišo skoraj 4 časniki ali revije. Slabše je z dnevnimi listi, ker pride približno en list na vsako hišo ali na vsakega 32. prebivalca.

Iz vsega tega je mogoče napraviti logičen zaključek, da smo Komendčani še vedno premalo naročeni na dnevnike in časopise ter tako premalo seznanjeni z dogodki doma in po svetu. Prav bi bilo krog bralcev tako razširiti, da bi sčasoma ta ali oni dnevni list našel pot v sleherno hišo, v vsako družino.

J. K.

LIKOVNA RAZSTAVA AMATERJEV

V dvorani nad kavarno je muzej Kamnik organiziral razstavo štirih kamniških slikarjev amaterjev, ki so razstavili 26 del. Starosta kamniških ljubiteljev umetnosti Franc Rojc, ki že pol stoletja verno prenaša na platno podobo naše pokrajine, je razstavil 7 olj z motivi starih kmečkih hiš, Bogdan Potnik je prispeval akvarele s krajinami, Bogo Klobučar in Ivo Kordaš pa olja s krajinami in tihožitji. Brane Repič je razstavil plastično upodobitev Malega gradu v zanimivi tehniki metala in plastične mase. Razstave, ki je bila od 14. do 21. avgusta, je obiskalo v letošnjem letu doslej največje število obiskovalcev.

Maturitetne naloge za naše bralce

1. Vodna skupnost Sava-Ljubljanica je ob Bistrici zgradila od novotržkega mostu proti Duplici **visok obrambni zid.** V zidu v velikih razdaljah ni nobenega dohoda do rečne struge. Vprašanje: a) Kako naj se reši ponesrečenec, ki bi slučajno padel v naraslo vodo, pa se ne more nikjer oprijeti gladkega betona? b) Kako naj ob požaru pridejo do vode gasilci s svojimi brizgalnami, če so sesalne cevi brizgaln krajše od višine obrambnega zidu in je voda oddaljena od brega od enega do iks metrov, v zidu pa ni potrebnih stopnic v skladu s požarno varnostjo naslednjih krajev?

2. Neka ustanova **naroči pri nekem podjetju obnovitvena dela** v svojih prostorih. Delavci podjetja zjutraj razmestijo po prostoru orodje in material, potem pa polni delovne vneme gredo v gostilno, kjer zadovoljni čakajo konec svojega »šihta«. Vprašanje: Koliko ur in nadur bodo ti »zrelaki« vpisali v računsko knjigo svojega podjetja za ta delovni podvig?

Opomba: Vsaka podobnost s kakim kamniškim podjetjem je lahko zgolj slučajna.

3. **Obnovitvena dela pri prezidavi prodajalne čevljev »Planika«** v Kidričevi ulici št. 1 je neko gradbeno podjetje iz sosednje občine **»packalo« dobrih 10 mesecev,** od 10. junija 1965 do 15. aprila 1966. Trgovsko podjetje »Kočna« je svojo trgovino **»Mojca«** v Medvedovi ulici št. 16 začelo preurejati in prezidavati konec decembra. Vprašanje: Kdaj mora biti trgovski lokal **»Mojca«** odprt, da ne bo potolkel žalostnega rekorda pri obnovitvenih delih trgovskega lokala »Planike«?

Zaključki posvetovanja, ki sta ga organizirali obč. odbor SZDL in obč. sindikalni svet

O osnutku predloga zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje v SR Sloveniji

V živahni razpravi so udeleženci dali k osnutku zakona naslednje pripombe:

Intencija osnutka zakona je pozitivna, ker želi doseči trajne vire financiranja izobraževanja in vzgoje ter da šolstvo ne bi bilo odvisno od proračuna oziroma še bolj od mnenja in razumevanja posameznikov.

Nesmiselno bi bilo pričakovati z zakonom več sredstev, ampak gre le za način razdeljevanja obstoječih sredstev. V način zbiranja sredstev za izobraževanje in vzgojo imamo nezaupanje, so poudarili v razpravi. Predvideni način ne vodi nikamor, saj ni samo vprašanje o določitvi trajnega vira, ampak tudi vprašanje o rednem dotoku sredstev za izobraževalne in vzgojne institucije.

Navzoči ugotavljajo, da je osnutek zakona zelo splošen, zelo deklarativen in ne zagotavlja dovolj sredstev, ampak predvideva poleg stalnih virov sredstev še druga zaradi tega, ker mnogokrat govori, da je potrebno sredstva pridobiti tudi na osnovi dogovorov. Za dogovor vemo, v kakšno stanje so pripeljali financiranje šol II. stopnje. Predlagamo, da besede zbiranje sredstev na osnovi »dogovorov« ne bi imeli v zakonu.

Glede višine sredstev in s tem tudi stalnih virov bi bilo najprej potrebno napraviti izračun potreb na osnovi naše materialne možnosti in šele nato določiti višino in vire sredstev.

Pri osnutku so nejasnosti predvsem, kdo odloča, kdaj ima šola premalo sredstev in od kod in koliko sredstev naj šola še dobi.

Viri sredstev morajo biti stalni, predpisani, kajti le na ta način bo mogoče zagotoviti šolam, če že ne dovolj sredstev glede na potrebe, vsaj pravilno razdelitev obstoječih sredstev, kar je intencija osnutka predloga in tudi zakona.

V razpravi so navzoči menili, da ne smemo že sedaj misliti na dopolnilne vire sredstev s pomočjo dogovorov, ker je osnutek šele v razpravi in bi v tem glede urejenosti financiranja izobraževanja in vzgoje ne napravili nobenega napredka od sedanjega načina.

Zakon je nejasen, ko govori o pomanjkanju sredstev za izobraževanje in vzgojo. Manjkajoča sredstva je potrebno zagotoviti v proračunu, kje pa dobiti sredstva, če bodo proračuni manjši, kajti že sedanji proračunski položaj kaže, da ni dovolj sredstev za šolstvo kot tudi za druge dejavnosti.

Na osnovi razprave lahko ponovno ugotavljamo, da je problematičen položaj glede financiranja izobraževalnih institucij predvsem zaradi tega, ker viri dohodkov družbenopolitičnih skupnosti niso objektivno določeni, niso določeni v skladu s teoretičnim načelom: naj imajo družbenopolitične skupnosti toliko sredstev, kolikor gospodarsko napredujejo — po gospodarski moči občine. Menimo, da bo temu vprašanju potrebno čimprej posvetiti izredno veliko pozornost.

Navzoči predlagajo, naj se formirajo občinske izobraževalne skupnosti za obvezno šolstvo in predšolsko vzgojo. To utemeljujejo s tem, da bi regionalne izobraževalne skupnosti bile problematične glede udeležbe sredstev posameznih občin. V občinah so različno razvite varstvene in izobraževalne ustanove, kajti vemo, da imajo nekatere občine 0,3 % druge pa 12 % otrok v varstvu. S tem ni zagotovljena enakopravna udeležba občin s sredstvi niti trošenje teh sredstev; nekje so prevozi šoloobveznih otrok potrebni, drugje ne itd.

Težko se je izmišljati plodno sodelovanje v širši regionalni skupnosti. Teoretično je možno predvidevati, praktično pa se bodo pojavile anomalije. Pojavlja se bojazen, da s širšimi regionalnimi izobraževalnimi skupnostmi zmanjšujemo zanimanje občinske skupščine za financiranje investicij v šolstvu. V primeru širših regionalnih izobraževalnih skupnosti bodo namreč skupščine smatrale, da je to zadeva teh skupnosti. Sedanje regionalne izobraževalne skupnosti so predvidene tako, kot imamo skupnosti v socialnem zavarovanju.

V osnutku zakona je nejasen odnos med izobraževalnimi skupnostmi, gospodarskimi skupnostmi in delovnimi kolektivi na področju izobraževanja in vzgoje. Osnutek je le načelen in ne rešuje vsega, kar mu nalaga splošni zakon. Po mnenju nekaterih bi bile lahko regionalne skupnosti ali samo republiške ali pa občinske, vendar bi bilo potrebno določiti, kaj naj se iz posameznih skladov financira.

Za šole II. stopnje menijo, da je pravilna želja po republiških izobraževalnih skupnostih. Le-ta mora biti kreator celotne politike izobraževanja in vzgoje in ne samo dodeljevalec sredstev.

Vzporedno z izobraževalnimi skupnostmi za predšolsko in obvezno šolsko izobraževanje in vzgojo ter republiško izobraževalno skupnostjo za šole II. stopnje je hkrati potrebno reševati in prilagoditi tudi vprašanje domov za gojence omenjenih institucij.

V razpravi so menili, da bi bilo potrebno materialno skrb za določene šole prenesti na gospodarske organizacije. Ustanovitelji bi imeli tudi določene obveznosti do teh šol, s tem pa bi razbremenili proračun in bi več sredstev ostalo za druge institucije izobraževanja in vzgoje, pa naj bo to v občinski ali regionalni izobraževalni skupnosti.

Nekateri so predlagali, da bi 5 % od osebnega dohodka, namenjenih izobraževanju, povečali na 6 % ali 5,5 %, kajti meja možnosti je 6 %, vendar so drugi menili, da bi to bilo v škodo drugih dejavnosti, zato je to nesprejemljivo. Pravilno pa je, da so viri sredstev za izobraževanje in vzgoje osebni dohodek, prometni davek in davčna osnova od kmetijstva.

Glede amortizacije so menili navzoči, da jo je nujno potrebno prepustiti kolektivom. To, kar predvideva osnutek zakona, je v nasprotju z intencijami samoupravljanja, in sicer: da je potrebno nameniti 75 % sredstev v skupni sklad investiranja. Predlagajo, naj bi se določila spodnja meja ali nekak razpon, v katerem bi delovni kolektivi imeli možnost sami odločati o višini prispevka za skupne investicije. Navzoči so menili: čimprej bomo amortizacijo pustili delovnim kolektivom, prej bomo šolstvo približali ostalim panogam dejavnosti, za kar se družba prizadeva zadnja leta. V kolikor to trenutno ni možno, je predlog glede razponov umesten in naj o njem razpravljajo posamezni delovni kolektivi. Delovni kolektivi bi morali sami razpravljati o višini za skupni sklad in sami sklepati pogodbe za najemanje kreditov.

V razpravi so opozorili, da **je vzporedno v obravnavi predlog zakona o otroškem varstvu in otroškem dodatku,** ki predvideva določene izboljšave in da bi bilo potrebno tudi ta predlog zakona obravnavati tako, da bi trajneje in celoviteje lahko rešili financiranje izobraževanja in vzgoje v SR Sloveniji.

Nadalje je posvetovanje obravnavalo **vprašanje delavskih univerz, katerih zakon sploh ne omenja.** Tudi tem izobraževalnim institucijam bi bilo potrebno v zakonu določiti vire sredstev za njihovo delovanje.

Kljub temu, da je rok za razpravo 20. september primeren, menimo, da je o predlogu zakona, ki bo izšel, treba še razpravljati, ker bo bolje zakon sprejeti malo kasneje, samo da bo za dalj časa reševal problematiko na tem tako pomembnem področju našega življenja.

Občinski odbor SZDL
KAMNIK

Razpotezanje kilometrov

Včasih bi »bistra glavica« dobila »cvek«, če bi v šoli odgovorila, da ima kilometer 1166,6 ali 1137,25 m... Učitelj bi ob tako zamotanem učenčevem odgovoru obupano sklenil roke in ga vprašal, kje je vendar dobil to novo ugotovitev, izraženo v celih številkah in decimalkah, celo s piko na prvi decimalki. Sedaj temu ne bo tako, ker bomo morali v matematiki ime kilometer spremeniti. Kakšno ime mu bomo dali, ko ima sedaj 1166,6 m? Ali 11 hektometrov, 6 dekametrov, 6 metrov in nekaj desetink metra s piko ali kako drugače?

Pri železnici so pred nedavnim spremenili tarife v potniškem in blagovnem prometu. Do tedaj je bila železniška proga od Kamnika do Ljubljane za obračunavanje vozovnic dolga 24 km, ob spremembi tarife v potniškem prometu pa so tračnice podaljšali za 4 km. Tako vsaj pravijo na železniški postaji v Kamniku, kjer sedaj obračunavajo vozovnice od Kamnika do Ljubljane kot bi bila proga dolga 28 km.

Tako razpotegnjeni kilometri so tudi v blagovnem prometu. Pred spremembo tarife jih je bilo od Kamnika do Ljubljane 51, sedaj pa 7 več, torej 58 km.

Razdalje v kilometrih na raznih relacijah so se spremenile tam nekje v avgustu. Ko bi bili tedaj vsaj vroči dnevi! Vendar bi se tračnice kljub zakonu o raztezanju snovi v vročini nikakor ne mogle razpotegniti za toliko kilometrov.

Zaradi spremembe tako imenovanih daljinarjev v tem in onem prometu, morajo danes v prometni pisarni, ko obračajo razne razpredelnice za izračun cene vozovnic, zamuditi precej časa, posebno če se pelješ dalj kot v Ljubljano. Četudi prideš na postajo nekaj minut pred odhodom vlaka, ga lahko zamudiš.

Kaj pravijo k temu pristojni organi Železniško transportnega podjetja v Ljubljani? -na

V spomin Jožetu Zevniku

V starosti 74 let je 3. avgusta umrl na Križu Jože Zevnik, predan družbenopolitični delavec. Komaj 6 let star je izgubil očeta in si sam začel služiti kruh. S 14. leti je odšel v tovarno na Jesenice, od tam pa v Trst. Tu se je prvič zavedel, kaj je delavec in postal borec za delavske pravice. Po strahotah prve svet. vojne, ki jo je doživel v Galiciji, si je doma ustvaril skromen dom. Najprej je delal v tovarni Titan, od 1921 do 1950 pa v tovarni »Stol«, kjer se ga spominjajo kot izredno delovnega človeka in najboljšega tovariša. Med drugo svetovno vojno je deloval v narodnoosvobodilnem gibanju in postal leta 1944 član ZK. Bil je med ustanovitelji OF, delal je v krajevnih organizacijah in v krajevnem odboru OF v Kamniku. S svojim predanim delom in preudarnimi nasveti je bil v močno oporo vsem družbeno-političnim organizacijam vse do dneva, ko ga je bolezen položila na bolniško posteljo. Z njegovo smrtjo smo izgubili požrtvovalnega in pristnega pripadnika delovnih ljudi. Od pokojnega Jožeta Zevnika se je v imenu Občinskega odbora SZDL ob odprtem grobu poslovil tov. Božo Matičič.

Jože Zevnik, naš dolgoletni družbenopolitični delavec

KULTURNA KRONIKA

Občni zbor »Lire«. Poročilo o dveletni dobi je podal predsednik prof. inž. Čebulj. Navedel je uspešne nastope našega najstarejšega pevskega društva doma in v tujini. Izrazil je tudi upanje, da bodo uspeli pokriti primanjkljaj iz gostovanja v Arezzu. Člani so odobrili tudi *program dela za naslednjo sezono.* »Liri« so izrazili priznanje za njeno delo in želje za nadaljnje uspehe v službi lepe pesmi predsednik sveta kulturno prosvetnih organizacij prof. Verstovšek in zastopnik Solidarnosti I. Spruk. Ponovno je bil za predsednika izvoljen prof inž. Čebulj, v odbor pa tudi nekaj mlajših članov. Po občnem zboru so predvajali barvne filmske posnetke s poti Lire na boljši obisk.

Zavod za glasbeno izobraževanje iz Domžal je gostoval v Kamniku v veliki dvorani doma na prireditvi podružnice izseljenske matice Domžale-Kamnik. Škoda, da je bila propaganda za prireditev tako pomanjkljiva. Izvajalci pod vodstvom prof. Habeta so se predstavili s kvalitetnim programom in bi zares zaslužili boljši obisk.

Proslava dvajsetletnice mladinskega pevskega zbora na osnovni šoli »Tomo Brejc« je bila ob polni dvorani lepo priznanje mladim pevcem in pevovodji Viktorju Mihelčiču. Bilo je mnogo prisrčnega odobravanja, navdušenja in čestitk.

Zavod za estetsko vzgojo iz Kamnika je ob zaključku šolskega leta pokazal uspehe svoje dejavnosti z dvema uspelima nastopoma. Gojenci *baletskega oddelka zavoda* so 17. junija uprizorili otroško plesno pantomimo »Srebrna in snežinka Mala« v koreografiji Milice Buhove, članice opernega baleta iz Ljubljane, ki je napisala tudi scenarij. V glavnih vlogah so nastopile Marlenka Jamšek, Nadja Irt, Jelka Trebušak, Gordana Erjavšek, Jelka Djuraševič in Janka Kiš, ki so skladno in z velikim občutkom za plesno umetnost prikazale ljubko zgodbo. Tudi ostale vloge in baletni oddelek cicibanov so bili prisrčni. Zavod je posebno predstavo namenil učencem osnovnih šol. Izvajalci so želi veliko priznanja in odobravanja. V drugi prireditvi zavoda pa so nastopili vsi gojenci v posameznih točkah z raznimi glasbili. Pokazali so sadove dela in napredek glasbenega pouka, ki ga zavod tako uspešno usmerja.

Največja letalska nesreča pri nas

Na robu kamniške občine, v gozdu pri Lahovčah, se je 1. septembra, nekaj minut po polnoči, dogodila doslej največja letalska katastrofa v naši državi. Zahtevala je 98 smrtnih žrtev, nesrečo pa je preživelo le 15 potnikov. Letalo je bilo s potniki in prtljago težko okoli 90 ton. Vozilo je potnike, ki so nameravali preživeti odmor na našem Jadranu. Bilo je last letalske charter družbe »Britannia-Airways« tipa Bristol - Britannia z oznako G-ANBB in s hitrostjo letenja 575 km na uro.

Potniki so že videli razsvetljeno pristajalno stezo aerodroma na Brniku, ko je letalo naenkrat skrenilo s smeri, zadelo ob vrhove smrek pri Lahovčah, se zrušilo in zgorelo komaj 2 in pol kilometra od letališča. V trenutku, ko je letelo na višini 20 metrov, bi moralo biti še 200 metrov nad zemljo. Kapetan Ron Smith je bil izkušen pilot, ki je imel že 12.000 ur letenja in je že trikrat pristal na Brniku. Komisije in preiskave so ugotovile, da letališča ne zadene nobena krivda. Kaj je bilo vzrok te strašne nesreče, pa bodo morda ugotovili šele čez mesece ali pa sploh nikoli. Gasilci, reševalna služba in zdravniška pomoč so dali vse od sebe, da bi rešili preživele potnike. Živi so ostali samo potniki, ki so bili v zadnjem delu letala. V prvem trenutku je bilo 92 mrtvih in 25 preživelih, od katerih so 4 umrli, ko je prišla pomoč, dva pa kasneje v bolnišnici in zadnja 12 dni po nesreči.

Z žalno komemoracijo, ki jo je prenašala televizija po vsej Evropi, je Ljubljana izkazala zadnjo čast nesrečnim žrtvam, preden so krste prepeljali v domovino.

PRECIZNA MEHANIKA
Bezlaj Dušan
Kamnik, Kidričeva 6

Delovne organizacije in privatnike obveščam, da sem odprl delavnico za popravila pisalnih, računskih in šivalnih strojev.
Cenjenim strankam se priporočam!

OBVESTILO BRALCEM

Uredniški odbor obvešča bralce, da tov. Dolfe Čebulj ni več odgovorni urednik našega lista. Glede naročil in obveznosti za strip »BELI SLON« se obračajte neposredno na: Uredništvo »Kamniški občan«, Kamnik, Fužine 10.

Uredništvo

OBVESTILO LASTNIKOM GROBOV NA POKOPALIŠČIH MEKINJE IN ŽALE V KAMNIKU

Komunalno podjetje Kamnik prosi in poziva kot oskrbovalec pokopališča Mekinje in Žale v Kamniku vse lastnike grobov, katerim je potekla desetletna najemnina, da jo poravnajo najpozneje do 31. 10. 1966. V nasprotnem primeru bodo taki grobovi oddani drugim najemnikom. Podobno bo storjeno tudi z vsemi zapuščenimi grobovi, ki kazijo videz pokopališč.

Iz znanosti in tehnike

MAR VERJAMETE, DA BODO LJUDJE ČEZ POL STOLETJA NA LUNI

Tako nekako, čeprav malce bolj temeljito, se je glasilo osnovno vprašanje raziskave javnega mnenja, ki jo je opravil nek zahodnonemški inštitut najprej leta 1957, potem pa še leta 1965.

Rezultati so zares zanimivi.

Leta 1957 je 46 % prebivalcev Zahodne Nemčije menilo, da v naslednjih petdesetih letih človek še ne bo stopil na Luno in druga nebesna telesa, 21 % jih je bilo v dvomih.

Lani pa se je položaj spremenil. Triinpetdeset odstotkov prebivalcev Zahodne Nemčije sodi, da se to bo zgodilo, samo 28 % jih sodi, da poleti na Luno in druge planete ne bodo uspeli, 19 % prebivalcev pa nima odrejenega mnenja.

Sputniki in Explorerji, Vostoki in Geminiji so torej le že odigrali veliko vlogo in povzročili bistve nespremembe v načinu mišljenja velikega števila ljudi.

Ko bi se ljudje le tudi sicer tako naglo spreminjali...

OKRASNE LETVE NA AVTOMOBILIH SVETIJO

Na avtomobilu je — tako smo pač vsi prepričani — prav težko iznajti še kaj zares novega. Kar je težko pa še ni nemogoče in najboljše domislice so predvsem enostavne.

To prav gotovo velja za nove okrasne letve za avtomobile, ki so jih začeli pred kratkim s precejšnjo propagandno spremljavo prodajati v Zahodni Nemčiji. Okrasne letve so prevlečene z odbojno snovjo — nekako tako, kot mačje oči. Kajpak zato v svetlobi žarometov drugega vozila živo zažarijo in predstavljajo tako imenitno svarilo zlasti pri zavijanju iz smeri.

Niso pa te letve preveč poceni, saj stane komplet za eno vozilo od nekako 9 do 30.000 starih dinarjev.

Naša razglednica

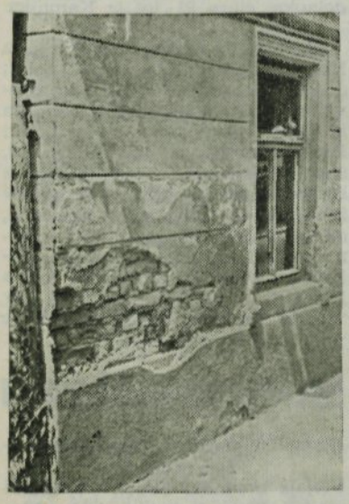

Tudi za tako neurejenost bo treba poskrbeti... (Članek je bil objavljen že v 4. številki »Kamniškega občana«)

FIATOVE RAZISKAVE:

Kje naj bo rezervoar?

Dva prazna avtomobila sta se začela premikati. Sprva počasi, nato vedno hitreje, točno drug proti drugemu. Šoferja pa sta bila med nebom in zemljo: v helikopterju.

Po brezžičnih zvezah sta šofirala oba avtomobila, dokler avtomobila nista treščila drug v drugega. Pri trčenju je nastala ognjena krogla. Plameni in črn dim so zakrili razbitine Fiata 1500 in Fiata 600. Fiat 1500 ima rezervoar za gorivo zadaj, Fiat 600 spredaj. Razbiti rezervoar manjšega avtomobila in razlito gorivo je bilo vzrok požara.

To trčenje so uprizorili na poskusnih stezah avtomobilske tovarne Fiat v Torinu. Proučevali so frontalne karambole avtomobilov njihove znamke in v ta namen so jih uničili načrtno nekaj desetin. Zaradi boljše kontrole so Fiatovi tehniki in inženirji usmerjali poskusne avtomobile iz helikopterja.

Ti poskusi so potrdili tisto, na kar so tudi Fiat že prej opozarjale analize številnih resničnih karambolov na cestah. Zelo pogostokrat, četudi ne v vsakem primeru, je po karambolih avtomobilov, ki imajo rezervoarje za gorivo spredaj, nastal požar.

»Tudi pri avtomobilih, ki imajo motorje zadaj«, je po teh poskusih izjavil Fiatov vodilni konstruktor Oscar Montabone, »je najvarneje, če je rezervoar zadaj«. Množična motorizacija je na splošno povečala možnost prometnih nesreč na cestah. Pri Fiatu so v ta namen že pri svojem najnovejšem avtomobilu Fiat 850 z motorjem zadaj, namestili v zadnji del avtomobila tudi rezervoar za gorivo.

Tako je Fiat začel posnemati zgled, ki so ga dali Francozi. Vsi francoski avtomobili imajo motorje zadaj: od Renaultov do Simca 1000 imajo rezervoar za gorivo nameščen med vmesnimi stenami v neposredni soseščini motorja. Za sedaj je točno nasproten primer pri konstrukciji avtomobilov zah. nemške proizvodnje! Vsi avtomobili od VW do avtomobila Porsche, NSU, BMW 700 imajo rezervoar za gorivo spredaj. Izjema je Glasov »Goggomobil«.

Toda tudi Fiat izdeluje še danes velike serije avtomobilov z motorjem zadaj in rezervoarjem v prednjem delu avta. To so milijonske serije modelov Fiat 500 in 600. Iz tehničnih vzrokov — tako je razložil Fiatov šef konstruktor, rezervoarja za gorivo ni mogoče preseliti v zadnji del. Toda tudi pri teh avtomobilih so v zadnjem času napravili nekatere izboljšave. Rezervoar za gorivo so pomaknili za nekaj centimetrov nazaj, poskrbeli so, da je bolje zaprt in ga tudi smotrneje oblikovali. Toda »iz psiholoških vzrokov«, tako je povedal Montabone, teh sprememb niso posebej objavljali!

DROBNA

● **POŽAR** je upepelil skladišče sena Agrokombinata v Komendi. Sodijo, da se je vnelo seno, ki se je po silnem deževju od 16. avgusta naprej napilo vlage. Sena je bilo okrog 70.000 kg. V skladišču je bilo razen tega še 27.000 kg krompirja v zabojih, pripravljenih za prevoz v Ljubljano. Pogorel je tudi stroj za sortiranje krompirja. Goreti je pričelo v soboto, 27. avgusta ob 23.30 uri. Domači gasilci so bili takoj na mestu, prihiteli so tudi okoliški pa še iz Kamnika in Ljubljane. Seveda niso mogli ničesar rešiti. Na pogorišču se je dvigal dim še vso nedeljo.

● **SKALE**, v teži kakih 2 toni, so se po zadnjem deževju sprožile s Starega gradu in padle na cesto v Novem trgu pri hiši št. 3. Priporočali smo že, da bi po strmini nad cesto zasadili akacijo, ki bi v gosti hišna okna vedno polna cvetja. Še mnogo zdravih in vedrih let!

● **BISERNI JUBILEJ DELA** — 60 let izvrševanja poklica — je praznoval g. Matija Selan, ki zdaj živi kot upokojeni župni upravitelj v Nevljah. Nad 40 let je bil na Gozdu, razen v času med vojno, ko ga je okupator pregnal v Sremske Karlovce.

● **POŽAR NA STAHOVICI** — 2. IX. 1966 je ob veliki nevihti med 14. in 15. uro udarila strela v poslopje pri Pajku. Ob močnem tresku je požar prvi opazil sosed, Dolinškov Tone. Poslopje je bilo hipoma v ognju, ker je bilo na kraju, kjer je udarila strela, do vrha slemena založena z živinsko krmo. Bližnjim sosedom in delavcem, ki so se vračali iz tovarn domov, je treba dati vse priznanje, da so ogenj omejevali toliko časa, dokler niso prihiteli gasilci iz Stranj in rudnika Črna. Škode na stavbi in živinski krmi je približno za 1 in pol do 2 milijona S din. Stavba in krma nista bili zavarovani.

KRONIKA

rasti zadržala ali vsaj ublažila nalet kamenja na prometno cesto.

● **KAMNIŠKE ULICE** so pred praznikom narodne noše poškropili s prašnim oljem. Ob silnem prometu je bilo to zelo učinkovito, posebno na Cankarjevi cesti. Priznanje!

● **ASFALTIRALI SMO CESTO** proti Črni, med Mostami in Kamnikom pa še skozi Moste. Dolge kolone kamionov so vozile asfaltno maso prav iz asfaltne baze pri Ljubljani do 30 in več kilometrov daleč, da so položile trdni asfaltni trak. Pri vsej tej silni porabi asfaltne mase in sorazmerno ogromnih stroških pa smo priskoparili nekaj metrov cestišča na račun potnikov, ki se vozijo z avtobusi. Nekateri gostilničarji ob cesti so znali doseči, da se je asfaltni trak napihnil prav do praga gostilne, zakaj se ne bi torej tudi pri tistih nekaj avtobusnih postajališčih? Tako pa se avtobus ustavi ali v oblaku prahu ali pa v blatu, nakar potniki prenašajo umazanijo v avtobus, avtobus pa na asfalt. Ob tako pohvalni izboljšavi prometa bomo morali voditi račun tudi o potnikih. Novo asfaltno cestišče se je v debeli plasti dvignilo nad raven dosedanje ceste, ponekod tudi za ped visoko. Pri tem je nastal navzven prehod z asfaltnega cestišča na kamniti del ceste, posebno za tovarniškim zidom proti Stranjam. Zlasti nevarno je to v večernih urah, ko kolesar ne more preceniti višine. Ta prehod je botroval verjetno tudi smrtni nesreči motociklista in gotovo si ne želimo, da bi bilo še več takih nesreč. Obrobno cestišče mora biti izravnano z asfaltnim, da kolesarji ne bodo tiščali na sredino asfalta, ampak se bodo brez bojazni umaknili na rob.

● **O POŽARU V KOMENDI** — v noči na 17. september je spet nastal požar v zgradbi Agrokombinata v Komendi, nedaleč od prejšnjega pogorišča. Goreti je pričelo nekaj minut po drugi uri zjutraj. Ogenj je uničil ostrešje in 30 ton sena. Tudi tu je bil vzrok samovžig sena. Škodo so ocenili na 15 milijonov S din.

● **80-LETNICO** je čil in zdrav praznoval te dni Šubelnov ata — posestnik Miha Pirc v Novem trgu v Kamniku. Znan je kot velik ljubitelj cvetja, ki vneto skrbi, da so vsa

● **ZLATO POROKO** — 50 let skupnih in žena Frančiška v Novem trgu št. 35. Poročila sta se 1. oktobra 1916 nega življenja praznujeta Jože Bav Trstu. Jože Barič je doma s Krasa, žena Frančiška, roj. Tomc, pa iz Nevelj. Ker ni hotela po vojni ostati v Italiji, sta se zakonca leta 1918 preselila v Kamnik. Jože Barič, krepak 82-letnik, je upokojenec tovarne Titan, v mladosti pa je delal na tovornih ladjah. Verjetno je edini v Kamniku, ki je v treh letih večkrat prejadral vsa morja do Japonske in New Yorka. Ko se je na nekem takem potovanju v Črnem morju potopila ladja, si je komaj ohranil življenje, potem ko je tri ure plaval in čakal na rešitev.

Slavljencema želimo še mnogo let krepkega zdravja v skupnem življenju!

● **V LJUBLJANI JE UMRL dr. IGOR VIDIC**, kamniški meščan. Pred vojno je bil več let v Kamniku zelo požrtvovalen član Narodne čitalnice in je za akademije in proslave pisal uspele igrice in nastope. Dalj časa je bil uslužbenec v Beogradu, po upokojitvi pa je zadnja leta živel v Kamniku.

● **V KAMNIKU** je v 71. letu starosti umrla upokojena **UČITELJICA ARMELA VREMŠAK.** Najdalj je poučevala na osnovni šoli v Kamniku in v Nevljah. Kot izvrstno učiteljico in vzgojiteljico so jo vsi visoko cenili in spoštovali. Delovala je tudi pri Narodni čitalnici in pela v mešanem zboru LIRE. Ob odprtem grobu ji je izrekel besede slovesa šolski upravitelj iz Nevelj Ciril Merčun.

● **KAVARNIŠKE PROSTORE** so prenovili in prepleskali, tako da so zdaj prav prijeten in reprezentativen lokal. Seveda, če bodo tudi gostje to upoštevali. Prav tako so uredili tudi poslovalnico slaščičarne »Vesna« v Kidričevi ulici.

● **DIVJEGA PRAŠIČA**, težkega nad 90 kg, je v septembru ustrelil na Meninj kamniški lovec Drago Močnik.

KAMNIŠKA KRONIKA

V MESECU JULIJU 1966

● **ROJSTVA:** Drolc Jakob, Mali Hrib in Pibernik Miran, Suhadole 28.

● **POROKE:** Baloh Ludvik iz Kamnika, delavec, star 22 let in Mrak Gabrijela iz Podgorja, kmečka delavka, stara 25 let; Belcijan Vinko iz Suhadol, ključavničar, star 23 let in Lukan Vera iz Sp. Stranj, uslužbenka, stara 23 let; Jerman Marjan iz Šmarce, kovinostrugar, star 20 let in Jelnikar Darinka iz Kamnika, delavka, stara 19 let; Lampič Milan iz Podmolnika št. 38, pleskarski pomočnik, star 24 let in Kimovec Ljudmila iz Komende 9, uslužbenka, stara 22 let; Lap Ivan iz Most 38, mizarski pomočnik, star 22 let in Pančur Ljudmila iz Domžal, Škrjančeva 15, uslužbenka, stara 23 let; Novak Franc z Vira pri Domžalah, delavec, star 24 let in Terbovšek Slavka z Duplice, delavka, stara 17 let; Rebol Ivan iz Šemnika 20, Zagorje ob Savi, kmetovalec, star 24 let in Učakar Kristina iz Bele 6, kmetovalka, stara 27 let; Rehberger Albin iz Nove vasi, učitelj, star 38 let in Frelih Breda iz Most pri Komendi, učiteljica, stara 28 let; Rifel Jože iz Studenca, delavec, star 22 let in Sušnik Marija z Žage, delavka, stara 16 let; Rožič Alojzij iz Podstrana 3, mizar, star 26 let in Pogačar Jožefa iz Klanca št. 6, delavka, stara 18 let; Spruk Stanislav iz Črne, delavec, star 26 let in Štritof Štefanija z Gozda, tovarniška delavka, stara 26 let; Svetelj Stanko iz Podgorja 48, delavec, star 30 let in Špruk Stanislava, gospodinjska pomočnica, stara 27 let; Šink Anton, delavec iz Šmarce, star 42 let in Keršič Fani iz Kamnika, šivilja, stara 44 let; Šmidovnik Andrej iz Tunjic, avtomehanik, star 27 let in Golob Rezka iz Nevelj, uslužbenka, stara 23 let; Šuštar Viktor iz Borovnice 120, pom. strojnik, star 19 let in Lomovšek Jožefa iz Buč 31, delavka, stara 20 let; Terdin Janez z Duplice, strojni mizar, star 21 let in Dolenc Slavka iz Godiča, stara 21 let; Troger Milan iz Podgorja, kovač, star 23 let in Pirš Fanika iz Podgorja, delavka, stara 18 let; Zajc Jakob iz Kamnika, delavec, star 33 let in Matoz Marija iz Kamnika, delavka, stara 36 let.

● **SMRTI:** Ahlin Franc iz Most 74, upokojenec, star 79 let; Andrejka Evgen iz Šmarce, šofer, star 51 let; Berlec Marija iz Vasena 1, stara 75 let; Cvetko Franc iz Kamnika, osebni upokojenec, star 88 let; Cvetko Marija iz Kamnika, gospodinja, stara 91 let; Dornik Jožefa iz Kamnika, gospodinja, stara 90 let; Hribar Janez iz Buč 20, prevžitkar, star 90 let; Kladnik Cecilija iz Kamnika, gospodinja, stara 78 let; Porenta Ivana iz Mekinj, osebna upokojenka, stara 79 let; Urankar Marija iz Kamnika, gospodinja, stara 87 let; Vodenak Barbara iz Kamnika, družinska upokojenka, stara 82 let; Žebovec Jože iz Podgorja, kmetovalec, star 63 let.

ZA MESEC AVGUST 1966

● **ROJSTVA:** Spruk Marko z Gozda.

● **POROKE:** Dacar Franc iz Mekinj, delavec, star 26 let in Vidmar Ana iz Fužin 10, Kamnik, delavka, stara 22 let; Homar Martin iz Potoka 10, delavec, star 25 let in Bernot Ivana iz Potoka 9, kmečka delavka, stara 20 let; Jereb Karol, elektromehanik, star 33 let iz Šmarce in Drolc Vilma, krojaška pomočnica, stara 26 let iz Potoka; Pestotnik Franc, delavec, star 23 let iz Vrha in Štrajhar Jožefa, delavka, stara 19 let iz Lok v Tuhinju; Pirš Janez iz Starih Sel 9, šofer, star 25 let in Urankar Ivana iz Lok 20, delavka, stara 24 let; Senožetnik Franc, šofer, star 24 let iz Podloma in Kemperl Angela, delavka, stara 22 let iz Krivčevega; Stegnar Maks iz Čepl, delavec, star 25 let in Zalogar Ljudmila iz Gabrovnice 9, kmečka delavka, stara 21 let; Šuštar Stanislav iz Potoka 2, mesarski pomočnik, star 25 let in Hočevar Lojzka iz Lok 21, delavka, stara 18 let; Vodlan Stane, elektromehanik, star 22 let z Vira in Jeran Ana, natakarica, stara 19 let iz Šmarce; Zamljen Janez, delavec, star 22 let s Kregarjevega in Pestotnik Tilka, delavka, stara 21 let iz Kamnika.

● **SMRTI:** Andrejka Antonija iz Rudnika, gospodinja, stara 88 let; Jerman Jakob iz Most št. 10, prevžitkar, star 83 let; Koželj Rozalija iz Tunjic, gospodinja, stara 70 let; Krivec Dragica iz Zg. Tuhinja 40, stara 6 mesecev; Senožetnik Jože iz Podloma, osebni upokojenec, star 64 let; Trbižan Marija iz Kamnika, osebna upokojenka, stara 78 let; Zamljen Rotija iz Šmarce, osebna upokojenka, stara 53 let; Zevnik Jože s Križa št. 61, osebni upokojenec, star 73 let; Žebaljec Milan iz Srednje vasi, delavec, star 24 let.

IŠČEM SOBO

● **IŠČEM** sobo ali enosobno stanovanje za dobo 3 let v Kamniku ali bližnji okolici.

Naslov: Precizna mehanika, Kidričeva 6, Kamnik.

OBJAVA

K osmrtnici v »Delu« dne 22. junija 1966 za pok. Justino Aparnik, vdovo po fotografu v Kamniku, sporočamo javnosti, da Zajc Franc z družino (bivši fotograf, vajenec in pomočnik pri Aparniku) ni v nikakršnem sorodstvu z družino Aparnik, ni imel in nima nikakršne sorodstvene pravice do premoženja in zapuščine Aparnik kakor tudi ne do izkoriščanja imena Aparnik v svojo korist, vnukoma, zakonitima naslednikoma in edinima dedičema pa v moralno in materialno škodo. Vse zlorabe bomo javno objavili in sodno preganjali.

Aparnik Marta, snaha in vnuka, družina pok. Staneta Aparnika, bivš. drogerista in fotografa v Kamniku

»Kamniški občan« glasilo SZDL občine Kamnik.
Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik Vinko Dobnikar, lektor Marija Gržinčič, tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno. — Uredništvo in uprava na Delavski univerzi Kamnik, Fužine 10. — Tiska tiskarna »Kočevski tisk« v Kočevju.